

Bryssel den 1 oktober 2018
(OR. en)

12536/18

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0359(COD)**

**JUSTCIV 226
EJUSTICE 126
ECOFIN 852
COMPET 630
EMPL 441
SOC 567
CODEC 1545**

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Rådet

Föreg. dok. nr: 12334/18 + COR 1, WK 11168/2018

Komm. dok. nr: 14875/16

Ärende: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare och om ändring av direktiv 2012/30/EU
– Allmän riktlinje

I. INLEDNING

Genom en skrivelse av den 23 november 2016 förelade kommissionen rådet och Europaparlamentet ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare och om ändring av direktiv 2012/30/EU (nedan kallat *det föreslagna insolvensdirektivet*).

Förslaget grundar sig på artiklarna 53 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och omfattas således av det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Förslaget utgör ett centralt resultat inom ramen för handlingsplanen för en kapitalmarknadsunion och i strategin för den inre marknaden. Dess syfte är att minska de största hindren för den fria rörligheten för kapital som följer av skillnader i medlemsstaternas ramar för omstrukturering och insolvens och säkerställa att livskraftiga företag och entreprenörer i ekonomiska svårigheter har tillgång till effektiva ramar för förebyggande omstrukturering och förfaranden för en andra chans samtidigt som borgenärernas berättigade intressen skyddas.

Inom ramen för kommissionens arbete med bankunionen syftar förslaget också till att bidra till att förhindra ackumulering av nödlidande lån.

Rådet (rättsliga och inrikes frågor) enades redan vid sitt möte den 4–5 juni 2018 om en partiell allmän riktlinje som omfattar avdelningarna III (Skuldavskrivning och näringsförbud), IV (Åtgärder för att göra förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare) och V (Övervakning av förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning) samt de därmed sammanhängande definitionerna och skälen.

Under intensiva diskussioner på teknisk nivå och på grundval av resultaten från riktlinjedebatterna i rådet i juni 2017 (9316/17) och i december 2017 (15201/17) inriktade det österrikiska ordförandeskapet sig på att finna en bra kompromiss om avdelningarna I (Allmänna bestämmelser), II (Ramar för förebyggande omstrukturering) och VI (Slutbestämmelser).

Efter mötena i arbetsgruppen för civilrättsliga frågor (insolvens) i juni, juli och september 2018 anser ordförandeskapet att en allmän riktlinje kan uppnås om den reviderade texten till förslaget till direktiv i sin helhet, inbegripet skälen.

Kompromisstexten i bilagan till detta dokument godkändes av Coreper II vid mötet den 26 september 2018.

Europaparlamentets utskott för rättsliga frågor röstade om sitt betänkande i detta ärende i juli 2018. Betänkandet godkändes vid Europaparlamentets plenarmöte i september 2018, vilket innebär att interinstitutionella förhandlingar kan inledas så snart rådet har antagit sin ståndpunkt.

II. SÄRSKILDA INSLAG I KOMPROMISSFÖRSLAGET

a. Tillgång till ramar för förebyggande omstrukturering

Medlemsstaterna har sedan förhandlingarna började generellt ställt sig bakom principen att gäldenärer som riskerar att bli insolventa bör ha tillgång till en ram för förebyggande omstrukturering så att de kan undvika insolvens och säkra sin bärkraft. Ett antal medlemsstater har dock uttryckt betänkligheter mot att gäldenärer som saknar utsikter till bärkraft får tillgång till ramen då detta skulle orsaka onödiga förseningar i inledandet av ett insolvensförfarande och riskera att minska värdet på boet. Kompromisstexten gör det därför möjligt för dessa medlemsstater att införa ett test av ett företags bärkraft, på vissa villkor. Testet är emellertid frivilligt, så att andra medlemsstater som vill säkerställa lättare tillgång till förfarandet har möjlighet att göra så.

Vissa medlemsstater ville också göra denna ram tillgänglig på begäran av borgenärer. Kompromisstexten ger dem därför möjlighet att göra så, men på frivillig basis.

b. Obligatorisk utnämning av en insolvensförvaltare

Medlemsstaterna är eniga om att förfarandet för förebyggande omstrukturering bör vara ett förfarande där gäldenären besitter egendomen, vilket innebär att gäldenären åtminstone delvis bör behålla kontrollen över tillgångarna och den dagliga verksamheten. I enlighet med denna princip bör utnämningen av en förvaltare på området omstrukturering enligt kommissionens förslag inte vara obligatorisk i varje enskilt fall. Vissa medlemsstater hade uttryckt betänkligheter om den begränsade flexibiliteten för nationell rätt i kommissionens förslag. De ansåg att en sådan förvaltares närvaro kan göra förfarandet effektivare och säkerställa att alla parter intressen beaktas. Kommissionen ansåg dock att obligatorisk utnämning av en förvaltare i varje enskilt fall gör förfarandet mer kostsamt och mer betungande och att gäldenärens möjligheter att lätt få tillgång till förfarandet således minskar.

I kompromisstexten fastställs därför den allmänna principen att utnämningen av en sådan förvaltare ska beslutas från fall till fall, förutom under vissa omständigheter då obligatorisk utnämning av en sådan förvaltare krävs enligt nationell rätt. I skälen finns en förteckning över exempel på sådana omständigheter då obligatorisk utnämning kan krävas enligt nationell rätt.

c. Avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder

Medlemsstaterna var oeniga i sina ståndpunkter avseende varaktigheten av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder. Vissa medlemsstater föredrog att införa ett kort avbrytande i syfte att beakta borgenärernas intressen, medan andra medlemsstater föredrog ett längre avbrytande eller ett avbrytande på obestämd tid i syfte att ge gäldenären ett tillräckligt andrum för att kunna lägga fram en omstruktureringsplan, särskilt i komplexare fall. I kompromisstexten föreskrivs en avbrytandeperiod på högst 4 månader som kan förlängas av en rättslig eller administrativ myndighet upp till 12 månader. I situationer där det enligt nationell rätt krävs att gäldenären lägger fram planen för bekräftelse av den rättsliga eller administrativa myndigheten inom 8 månader kan avbrytandet förlängas så länge som det är nödvändigt för att domstolen ska kunna fatta ett beslut om omstruktureringsplanen. Med tanke på att detta är de maximala tidsfristerna är det givet att medlemsstaterna får införa ett kortare avbrytande.

En liknande skillnad i bedömningen av gäldenärens visavi borgenärens intressen förelåg också vad gäller möjligheten för en domstol att upphäva avbrytandet. Vissa medlemsstater befarade att en sådan möjlighet skulle minska gäldenärens andrum eftersom det alltid finns ett hot om att avbrytandet skulle kunna upphävas, men andra medlemsstater ansåg denna möjlighet nödvändig för att skydda borgenärernas intressen. I kompromisstexten finns därför en möjlighet att upphäva ett avbrytande om det inte längre uppfyller målen eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, om det medför otillbörlig skada för borgenärerna, men medlemsstaterna tillåts införa en minimiperiod under vilken avbrytandet inte får upphävas. Medlemsstaterna får också begränsa möjligheten att begära upphävande av ett avbrytande till situationer då borgenärerna inte fick möjlighet att bli hörda (exempelvis om avbrytandet är automatiskt).

d. Klassbildning

I kommissionens förslag införs ett krav på att i omröstningssyfte dela in borgenärerna i olika klasser som återspeglar enhetliga intressen. Vissa medlemsstater kände emellertid inte till detta system och ansåg att det skulle kunna bli betungande, kostsamt och i många fall onödigt. Detta är särskilt fallet om gäldenären är ett mikroföretag eller ett litet eller medelstort företag, på grund av dessa företags enkla kapitalstruktur och det begränsade antalet borgenärer. I kompromisstexten föreskrivs därför en möjlighet för medlemsstaterna att tillåta mikroföretag eller små eller medelstora företag att välja att inte behandla berörda parter i separata klasser.

e. Klassöverskridande ”cram-down”

Mekanismen för klassöverskridande ”cram-down” var ny för ett antal medlemsstater och gav upphov till vissa farhågor. Det var i synnerhet två aspekter som sågs som problematiska av ett betydande antal medlemsstater:

- Enligt förslaget krävs det att medlemsstaterna gör en värdering av gäldenären i syfte att fastställa vilka borgenärsklasser som skulle vara *out-of-the-money* och därför inte kunna ge sitt stöd för antagandet av planen vid en omröstning om en klassöverskridande ”cram-down”.
- Genom förslaget infördes en regel om absolut prioritet, enligt vilken en borgenärsklass som inte samtycker till planen måste tillgodoses fullt ut om en klass med lägre rangordning ska kunna få någon utdelning eller behålla något intresse enligt planen.

Vissa medlemsstater ansåg att dessa krav skulle göra förfarandet mer betungande och kostsamt och den förebyggande omstruktureringen mer restriktiv eller rentav omöjlig. Europeiska kommissionen underströk att en värdering skulle krävas endast om en borgenär överklagar tillämpningen av mekanismen för klassöverskridande ”cram-down” inför domstol.

I kompromisstexten försöker man hantera det första problemet genom att införa ett alternativ varigenom medlemsstaterna kan undvika kravet att endast borgenärsklasser *in-the-money* kan ge sitt stöd till planen, nämligen om en majoritet av borgenärsklasserna röstar för planen, varvid minst en klass är en klass borgenärer med säkerhet eller har en högre rangordning än klassen av vanliga borgenärer utan säkerhet.

Det andra problemet har åtgärdats i kompromisstexten genom att man föreskriver en alternativ möjlighet för medlemsstaterna att införa ett annorlunda riktmärke – en regel om relativ prioritet – för att skydda borgenärsklasser som inte samtycker till planen när en mekanism för klassöverskridande ”cram-down” används. Detta alternativ kräver att röstningsklasser som inte samtycker till planen behandlas minst så gynnsamt som andra klasser med samma rangordning, om den enligt nationell rätt normala rangordningen av prioriterade fordringar i en likvidation tillämpades, och mer gynnsamt än klasser med lägre rangordning. Detta ger medlemsstaterna mer flexibilitet vid genomförandet av denna regel.

Även om inte alla medlemsstater ansåg att dessa alternativ var tillräckligt flexibla, samtyckte en majoritet av dem till den föreslagna strategin.

III. SLUTSATS

Inslagen i denna kompromisstext ska ses som ett paket som syftar till att inrätta en välavvägd ordning som beaktar såväl gäldenärens, borgenärernas som andra intresserade parter intressen. Även om vissa mycket viktiga principer harmoniseras i kompromisstexten ger den tillräcklig flexibilitet för medlemsstaterna att välja sin strategi för genomförandet av dessa principer.

Med tanke på vikten av att behålla denna jämvikt uppmanas rådet (rättsliga och inrikes frågor) att vid sitt möte den 11–12 oktober 2018

- a) bekräfta en allmän riktlinje om kompromisstexten enligt bilagan till detta dokument,
- b) godkänna att denna text ligger till grund för förhandlingarna med Europaparlamentet.

2016/0359 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ramar för förebyggande omstrukturering, om skuldavskrivning och näringsförbud och åtgärder för att göra förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare samt om ändring av direktiv (EU) 2017/1132

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT [...]

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53 och 114, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹, med beaktande av Regionkommitténs yttrande², i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

- (1) Syftet med detta direktiv är att avlägsna hinder mot utövandet av grundläggande friheter, såsom den fria rörligheten för kapital och etableringsfriheten, som följer av skillnader i nationell rätt om och nationella förfaranden för förebyggande omstrukturering, insolvens **samt skuldavskrivning och näringsförbud**. Detta direktiv syftar till att avlägsna sådana hinder genom att säkerställa att livskraftiga företag i ekonomiska svårigheter har tillgång till effektiva nationella ramar för förebyggande omstrukturering som ger dem möjlighet att fortsätta att driva sin verksamhet, att hederliga **insolventa eller överskuldssatta** entreprenörer ges en andra chans sedan deras skulder har avskrivits fullständigt efter en rimlig tidsperiod och att förfarandena för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning görs effektivare, särskilt med avseende på att förkorta dem.
- (2) Omstrukturering bör göra det möjligt för **gäldenärer** i ekonomiska svårigheter att helt eller delvis fortsätta verksamheten, genom att ändra sammansättningen av eller villkoren för eller strukturen på verksamhetens tillgångar och skulder eller kapitalstruktur, inbegripet genom försäljning av tillgångar eller delar av verksamheten **samt genom operativa förändringar**. **Såvida inte annat föreskrivs i nationell rätt bör operativa förändringar, såsom uppsägning eller ändring av avtal eller försäljning eller annan avyttring av tillgångar, överensstämma med de allmänna krav som föreskrivs i nationell rätt för sådana åtgärder, särskilt civilrättsliga och arbetsrättsliga regler. Alla utbyten av skulder mot aktier bör även överensstämma med garantier som föreskrivs i nationell rätt.** Ramar för förebyggande omstrukturering bör framförallt ge **gäldenärerna** möjlighet att omstrukturera i ett tidigt skede och undvika insolvens. Dessa ramar bör bevara så mycket som möjligt av tillgångarna till förmån för borgenärer, ägare och ekonomin som helhet och bör förhindra förluster av arbetstillfällen, kunskaper och färdigheter. De bör också förhindra ackumulering av nödlidande lån. Alla berörda parter rättigheter bör skyddas **jämlikt** i omstruktureringsprocessen. Samtidigt bör verksamheter som inte är livskraftiga och saknar utsikter att överleva likvideras så snabbt som möjligt. **Om en gäldenär i ekonomiska svårigheter inte är ekonomiskt bärkraftig eller inte snabbt kan återställa bärkraften skulle omstruktureringsförsöken kunna leda till allt snabbare och allt fler förluster till skada för borgenärer, anställda och andra intressenter och för ekonomin som helhet.**

- (3) Det finns stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller de många olika förfaranden gäldenärer i ekonomiska svårigheter har till förfogande för att omstrukturera sin verksamhet. Vissa medlemsstater har ett begränsat antal förfaranden, vilket innebär att företagen endast kan omstruktureras i ett relativt sent skede, i samband med insolvensförfaranden. I andra medlemsstater är det möjligt att inleda en omstrukturering i ett tidigare skede, men de tillgängliga förfarandena är antingen inte tillräckligt effektiva eller också är de mycket formella, särskilt vad gäller användningen av utomrättsliga förfaranden. De nationella regler som handlar om att ge entreprenörer en andra chans, särskilt genom avskrivning av skulder som de ådragit sig under sin verksamhet, skiljer sig också åt mellan medlemsstaterna. Skillnaderna avser avskrivningsperiodens längd och villkoren för att bevilja avskrivning.
- (4) I många medlemsstater tar det mer än tre år för hederliga entreprenörer som försatts i konkurs att få sina skulder avskrivna och göra en nystart. Ineffektiva ramar för **skuldavskrivning och näringsförbud** leder till att entreprenörer måste flytta till andra jurisdiktioner för att kunna göra en nystart inom en rimlig tidsperiod, till avsevärda merkostnader för både deras borgenärer och dem själva. Långa näringsförbud som ofta åtföljer ett förfarande som leder fram till skuldavskrivning skapar hinder för friheten att starta och utöva verksamhet som egenföretagare.
- (5) Överdrivet långa förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning i flera medlemsstater är en viktig faktor som leder till låga utdelningsgrader, samtidigt som investerare avskräcks från att göra affärer i jurisdiktioner där förfaranden riskerar att ta för lång tid.
- (6) Alla dessa skillnader innebär merkostnader för investerare när de bedömer risken för att gäldenärer ska komma i ekonomiska svårigheter i en eller flera medlemsstater och kostnaderna för att omstrukturera företag som har verksamhet, borgenärer eller tillgångar i en annan medlemsstat, vilket allra tydligast är fallet vid omstrukturering av internationella företagskoncerner. Många investerare nämner osäkerhet om insolvensregler eller risken för långdragna eller komplexa insolvensförfaranden i ett annat land som huvudskäl för att inte investera eller inte ingå en affärsförbindelse med en motpart utanför sitt eget land.

- (7) Dessa skillnader leder till ojämlika villkor för att få tillgång till kredit och till olika grader av utdelning i medlemsstaterna. En högre grad av harmonisering på området för omstrukturering, insolvens och **skuldavskrivning och näringsförbud** är därför oundgängligt för en väl fungerande inre marknad i allmänhet och för en fungerande kapitalmarknadsunion i synnerhet.
- (8) Merkostnaderna för riskbedömning och gränsöverskridande verkställighet för borgenärer till överskuldssatta entreprenörer som flyttar till en annan medlemsstat för att få **skuldavskrivning** på mycket kortare tid bör också avlägsnas. De merkostnader för entreprenörer som uppstår till följd av behovet av att flytta till en annan medlemsstat för att kunna få **skuldavskrivning** bör också minskas. De hinder som följer av långvariga näringsförbud som är knutna till en entreprenörs överskuldssättning hämmar vidare entreprenörskap.
- (9) Hindren mot att utöva de grundläggande friheterna är inte begränsade till rent gränsöverskridande situationer. En alltmer sammanlänkad inre marknad – där varor, tjänster, kapital och arbetstagare rör sig fritt – med en allt starkare digital dimension innebär att mycket få företag är rent nationella när det gäller aspekter som deras kundbas, försörjningskedja, verksamhetsområde, investerare och kapitalbas. Även rent nationella insolvenssituationer kan påverka den inre marknadens funktion genom den så kallade dominoeffekten av insolvenser, varigenom **en gäldenärs** insolvens kan ge upphov till vidare insolvenser i leveranskedjan.

- (10) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848³ behandlar frågor om behörighet, erkännande och verkställighet, tillämplig lag och samarbete i gränsöverskridande insolvensförfaranden samt sammankoppling av insolvensregister. Dess tillämpningsområde omfattar förebyggande förfaranden som stärker förutsättningarna för att rädda ekonomiskt bärkraftiga gäldenärer och förfaranden för ge entreprenörer en andra chans. Förordning (EU) 2015/848 behandlar dock inte de skillnader som finns mellan dessa förfaranden i nationell rätt. Vidare skulle ett instrument som är begränsat till endast gränsöverskridande situationer inte avlägsna alla hinder för den fria rörligheten, och det är inte heller möjligt för investerare att på förhand bedöma om gäldenärens eventuella framtida ekonomiska svårigheter är av gränsöverskridande eller inhemsk natur. Det är därför nödvändigt att gå utöver frågor som rör rättsligt samarbete och att fastställa materiella miniminormer **för förfaranden för förebyggande omstrukturering och förfaranden som leder till avskrivning av skulder för entreprenörer.**
- (10a) **Detta direktiv bör inte påverka tillämpningsområdet för förordning (EU) 2015/848. Syftet är att det ska vara fullt förenligt med och komplettera förordning (EU) 2015/848 genom att kräva att medlemsstaterna inrättar förfaranden för förebyggande omstrukturering som uppfyller vissa minimiprinciper om ändamålsenlighet. Det ändrar inte den hållning som intas i förordning (EU) 2015/848 som ger medlemsstaterna möjlighet att behålla eller införa förfaranden som inte uppfyller villkoret om offentliggörande för erkännande och anmälan enligt bilaga A till förordning (EU) 2015/848. Även om direktivet inte kräver att förfaranden inom dess tillämpningsområde uppfyller alla villkor för anmälan enligt bilaga A i förordning (EU) 2015/848 syftar det till att underlätta gränsöverskridande erkännande och verkställighet av förfaranden som omfattas av direktivets tillämpningsområde.**

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (11) Det är nödvändigt att sänka omstruktureringskostnaderna för både gäldenärer och borgenärer. De olikheter som hindrar en tidig omstrukturering av bärkraftiga **gäldenärer** i ekonomiska svårigheter och minskar möjligheterna **för** hederliga entreprenörer **att få skuldavskrivning** bör därför minskas. Detta bör medföra en större öppenhet, rättssäkerhet och förutsägbarhet i unionen. Det bör också maximera utdelningen till alla typer av borgenärer och investerare och uppmuntra till gränsöverskridande investeringar. En större samstämmighet bör också underlätta omstrukturering av koncerner, oberoende av var i unionen koncernens medlemmar finns.
- (12) Ett avlägsnande av hindren mot en effektiv omstrukturering av bärkraftiga **gäldenärer** i ekonomiska svårigheter bidrar till att minimera förluster av arbetstillfällen, förluster för borgenärer i leveranskedjan, bevarar kunskaper och färdigheter och främjar därför ekonomin som helhet. Att underlätta för entreprenörer att få **skuldavskrivning** förhindrar att de utestängs från arbetsmarknaden och ger dem möjlighet att starta om sin entreprenörsverksamhet och dra lärdom av sina erfarenheter. Att förkorta omstruktureringsförfarandena skulle slutligen leda till högre utdelningsgrader för borgenärer eftersom **gäldenärens värdeförlust** normalt ökar allt eftersom tiden går. Effektiva insolvensramar skulle vidare möjliggöra en bättre bedömning av de risker som är förknippade med beslut om in- och utlåning och göra anpassningen smidigare för **insolventa eller** överskuldsatta **gäldenärer** genom att minimera de ekonomiska och sociala kostnaderna i samband med processen för att minska deras skuldsättning. **Detta direktiv ger medlemsstaterna utrymme att tillämpa dessa gemensamma principer samtidigt som de nationella rättssystemen beaktas. Medlemsstaterna får behålla eller införa andra ramar för förebyggande omstrukturering i sina nationella rättssystem.**

- (13) Särskilt **mikroföretag samt** små och medelstora företag skulle gynnas av en mer samstämmig strategi på unionsnivå, eftersom de inte har de medel som krävs för att klara av höga omstruktureringskostnader och dra fördel av de effektivare omstruktureringsförfarandena i vissa medlemsstater. **När medlemsstaterna definierar mikroföretag samt små och medelstora företag kan de ta vederbörlig hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG eller till kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag. Mikroföretag samt små och medelstora företag har ofta inte råd att anlita yrkesmässig rådgivning, särskilt om de står inför ekonomiska svårigheter, och därför bör verktyg för tidig varning inrättas för att varna gäldenärer om att de måste agera skyndsamt. Medlemsstaterna kan antingen själva ta fram sådana verktyg eller överlåta det åt den privata sektorn, förutsatt att målet uppfylls. För att hjälpa sådana gäldenärer att omstrukturera till låga kostnader bör omfattande checklistor för omstruktureringsplaner, som är anpassade till de behov som finns inom mikroföretag samt inom små och medelstora företag, också utarbetas på nationell nivå och göras tillgängliga online. (...)**

- (14) Det är lämpligt att från direktivets tillämpningsområde utesluta gäldenärer som är försäkringsföretag och återförsäkringsföretag enligt definitionerna i artikel 13.1 och 13.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁴, kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 led 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁵, värdepappersföretag och företag för kollektiva investeringar enligt definitionerna i artikel 4.1 leden 2 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, centrala motparter enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁶, värdepapperscentraler enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014⁷ och andra finansinstitut och enheter som förtecknas i artikel 1.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁸. De är föremål för särskilda regler och de nationella tillsynsmyndigheterna **och resolutionsmyndigheterna** har långtgående befogenheter att ingripa. **Det kan också vara lämpligt att utesluta andra finansiella enheter som tillhandahåller finansiella tjänster och som är föremål för särskilda regler enligt vilka de nationella tillsynsmyndigheterna och resolutionsmyndigheterna har långtgående befogenheter att ingripa, i likhet med dem som anges ovan. Av liknande skäl är det också lämpligt att från detta direktivs tillämpningsområde utesluta offentligrättsliga organ enligt nationell rätt. Medlemsstaterna skulle också kunna begränsa tillgången till ramar för förebyggande omstrukturering till juridiska personer. I medlemsstater med olika rättssystem där samma typ av enhet har en annan rättslig status i de rättssystemen kan ett enhetligt system tillämpas på alla dessa typer av enheter.**

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (15) Överskuldsättning hos konsumenter är ett stort ekonomiskt och socialt problem som är nära förknippat med minskningen av den alltför stora skuldsättningen. Det är ofta inte möjligt att göra en tydlig åtskillnad mellan en entreprenörs konsumentsskulder och dennes företagsskulder. En ordning med en andra chans för entreprenörer skulle inte vara effektiv om de skulle tvingas gå igenom olika förfaranden med olika tillträdesvillkor och skuldavskrivningsperioder för att få sina företagsskulder respektive sina personliga, icke-företagsskulder avskrivna. Därför **kan** medlemsstaterna **även** tillämpa bestämmelserna om skuldavskrivning i detta direktiv på konsumenter, även om det inte innehåller bindande regler om konsumenters överskuldssättning.
- (16) Ju tidigare gäldenären kan upptäcka sina ekonomiska svårigheter och vidta lämpliga åtgärder, desto större än sannolikheten för att en förestående insolvens kan undvikas eller, om det är fråga om en verksamhet där livskraften permanent är skadad, desto mer ordnat och effektivt kan avvecklingen ske. Därför bör det utarbetas tydlig, **aktuell, koncis och användarvänlig** information om tillgängliga förfaranden för förebyggande omstrukturering och inrättas **ett eller flera** verktyg för tidig varning för att ge gäldenärer incitament att vidta åtgärder när de erfar ekonomiska problem. Möjliga mekanismer för tidig varning **skulle kunna omfatta varningsmekanismer när gäldenären inte har gjort vissa typer av betalningar eller rådgivningstjänster från offentliga eller privata organisationer (...)**. Dessutom kan tredje parter som har relevant information, såsom revisorer och skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, uppmuntras (...) att enligt nationell rätt **göra gäldenären uppmärksam på en negativ utveckling. Medlemsstaterna skulle kunna anpassa verktygen för tidig varning beroende på företagets storlek och fastställa särskilda bestämmelser om tidig varning för stora företag och koncerner, med hänsyn till deras särdrag. Detta direktiv ålägger inte medlemsstaterna något ersättningsansvar för eventuella skador som uppstått till följd av omstruktureringsmekanismer som utlösts av sådana verktyg för tidig varning.**

- (17) En ram för omstrukturering bör finnas tillgänglig för gäldenärer, **inklusive rättsliga enheter och, när så föreskrivs enligt nationell rätt, fysiska personer och företagskoncerner**, så att de kan ta itu med sina ekonomiska svårigheter i ett tidigt skede, när det fortfarande verkar möjligt att förhindra insolvens och säkra en fortsättning av verksamheten. En omstruktureringsram bör finnas tillgänglig innan en gäldenär blir insolvent i enlighet med nationell rätt, dvs. innan gäldenären uppfyller villkoren **enligt nationell rätt** för att bli föremål för kollektiva insolvensförfaranden som normalt innebär att gäldenären helt berövas rådigheten över sina tillgångar och att en förvaltare utses. (...) För att undvika att förfarandena missbrukas bör det vara sannolikt att gäldenärens ekonomiska svårigheter leder till insolvens och omstruktureringsplanen bör kunna förhindra gäldenärens insolvens och säkra verksamhetens livskraft. **Medlemsstaterna skulle kunna bestämma huruvida fordringar som förfaller till betalning eller som tillkommer efter det att man har ansökt om eller inlett förfarandet ska ingå i de förebyggande omstruktureringsåtgärderna eller i avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder. Det står medlemsstaterna fritt att besluta huruvida avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder påverkar räntor på fordringar.**
- (17a) **Medlemsstaterna skulle kunna införa ett test av ett företags bärkraft som ett villkor för att få tillgång till det omstrukturingsförfarande som föreskrivs i detta direktiv. Ett sådant test bör utföras utan att gäldenärens tillgångar tar skada, vilket bland annat skulle kunna innebära att ett tillfälligt avbrytande beviljas eller att bedömningen genomförs utan onödigt dröjsmål. Att ingen skada skett utesluter dock inte möjligheten att kräva att gäldenärer på egen bekostnad bevisar att de är bärkraftiga.**
- (17b) **Medlemsstaterna skulle kunna utvidga tillämpningsområdet för de ramar för förebyggande omstrukturering som föreskrivs i detta direktiv till situationer där gäldenären står inför icke-ekonomiska svårigheter, under förutsättning att dessa svårigheter ger upphov till ett allvarligt och verkligt hot mot gäldenärens nuvarande eller framtida möjligheter att betala sina skulder när de förfaller. Tidsramen för att fastställa ett sådant hot kan uppgå till flera månader eller till och med mer, för att man ska kunna beakta de fall där gäldenären står inför icke-ekonomiska svårigheter som hotar verksamhetens fortlevnad och på medellång sikt även gäldenärens likviditet. Detta kan till exempel vara fallet om gäldenären har gått miste om ett kontrakt som är av avgörande betydelse.**

- (18) För att främja effektivitet och minska förseningar och kostnader, bör nationella ramar för förebyggande omstrukturering omfatta flexibla förfaranden. **Om bestämmelserna i detta direktiv genomförs i olika förfaranden inom en ram för omstrukturering bör gäldenären ha tillgång till alla rättigheter och garantier som föreskrivs i detta direktiv i syfte att förebygga omstrukturering. Med undantag för de fall då rättsliga eller administrativa myndigheters obligatoriska medverkan krävs enligt detta direktiv skulle medlemsstaterna kunna begränsa sin medverkan (...) till fall där det är nödvändigt och proportionerligt, med hänsyn till bland annat syftet att skydda gäldenärens och berörda parter rättigheter och intressen och syftet att minska förseningar och kostnader för förfarandena. När borgenärer tillåts inleda ett omstruktureringsförfarande enligt nationell rätt skulle medlemsstaterna som en förutsättning för inledandet av förfarandet kunna kräva att gäldenären har gett sitt medgivande.**
- (18a) För att undvika onödiga kostnader och betona det faktum att förfarandet tillämpas i ett tidigt skede **samt för att uppmuntra gäldenärer att ansöka om förebyggande omstrukturering i ett tidigt skede av de ekonomiska svårigheterna**, bör gäldenärer i princip behålla kontrollen över sina tillgångar och den dagliga driften av verksamheten. Det bör inte i varje fall vara obligatoriskt att utse en förvaltare, oavsett om det är **för att stödja förhandlingarna om en omstruktureringsplan eller (..) för att övervaka gäldenärens agerande**, utan detta bör ske från fall till fall beroende på omständigheterna i ärendet eller gäldenärens särskilda behov. (...)(...) **Medlemsstaterna skulle ändå kunna besluta att utnämningen av en förvaltare på området omstrukturering under vissa omständigheter alltid är nödvändig, (...) exempelvis när gäldenären omfattas av (...) ett generellt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, om (...) omstruktureringsplanen behöver bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet genom en klassöverskridande "cram-down" eller när omstruktureringsplanen omfattar åtgärder som påverkar arbetstagarnas rättigheter, när gäldenären eller dess ledning har agerat på ett bedrägligt, kriminellt eller skadligt sätt i affärsförbindelser, eller när utnämningen har gjorts med det enda syftet att bistå vid upprättandet av eller under förhandlingarna om omstruktureringsplanen.**

- (19) En gäldenär bör kunna **beviljas** ett tillfälligt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, oavsett om detta beviljas av en rättslig eller administrativ myndighet eller på grund av lag (...), i syfte att stödja förhandlingarna om en omstruktureringsplan, genom att gäldenären ges möjlighet att fortsätta bedriva sin verksamhet eller bevara värdet av gäldenärens bo under förhandlingarna. Om så föreskrivs i nationell rätt kan avbrytandet även omfatta tredje parter som lämnar säkerhet, däribland borgensmän och säkerhetsställare. Medlemsstaterna kan dock föreskriva att den rättsliga eller administrativa myndigheten kan vägra att bevilja ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder om avbrytandet inte är nödvändigt eller inte uppfyller målet om att stödja förhandlingarna. Faktorer som kan utgöra grund för en vägran kan omfatta bristande stöd från den majoritet av borgenärer som krävs eller, om så föreskrivs enligt nationell rätt, gäldenärens faktiska oförmåga att betala sina skulder när de förfaller till betalning. För att underlätta och påskynda förfarandena bör medlemsstaterna kunna fastställa motbevisbara presumtioner för förekomsten av skäl för vägran, till exempel om gäldenären uppvisar ett beteende som är typiskt för en gäldenär som är oförmögen att betala sina skulder när de förfaller till betalning, såsom en betydande betalningsinställelse gentemot arbetstagare eller skatte- eller socialförsäkringsorgan, eller om entreprenören eller ett företags befintliga ledning har begått ett ekonomiskt brott som ger anledning att tro att en majoritet av borgenärerna inte kommer att stödja inledandet av förhandlingar.
- (19a) Avbrytandet av verkställighetsåtgärder skulle kunna vara generellt, det vill säga påverka samtliga borgenärer, eller vara riktat mot enskilda borgenärer eller kategorier av borgenärer. Medlemsstaterna skulle under väldefinierade omständigheter kunna utesluta vissa fordringar eller kategorier av fordringar från avbrytandets tillämpningsområde, såsom fordringar som är säkrade med tillgångar som, om de avlägsnas, inte skulle äventyra omstruktureringen av verksamheten, eller fordringar från borgenärer som skulle lida otillbörlig skada av ett avbrytande, såsom genom en okompenserad förlust eller säkerhetsavskrivning.

(19b) För att uppnå en lämplig balans mellan gäldenärens och borgenärernas rättigheter, bör ett avbrytande **gälla** för en period av **högst** fyra månader. Komplexa omstruktureringar kan dock ta längre tid. Medlemsstaterna **skulle** kunna besluta att (...) förlängningar av **den inledande avbrytandeperioden skulle kunna** beviljas av den rättsliga eller administrativa myndigheten **under väldefinierade omständigheter som skulle kunna inbegripa framstegen i förhandlingarna om omstruktureringsplanen, ärendets komplexitet, gäldenärens storlek eller belägg för att en plan sannolikt kommer att antas.** (...) Om en rättslig eller administrativ myndighet inte fattar ett beslut om förlängning av ett avbrytande innan det löper ut bör avbrytandet upphöra att ha verkan den dag då avbrytandeperioden löper ut. I rättssäkerhetens intresse bör avbrytandets totala varaktighet inte överstiga tolv månader. **Genom undantag från tolv månadersperioden skulle medlemsstaterna, om de kräver att omstruktureringsplaner ges in till en rättslig eller administrativ myndighet för bekräftelse inom åtta månader, kunna föreskriva att avbrytandet förlängs till dess att planen bekräftas. Medlemsstaterna skulle kunna föreskriva ett avbrytande på obestämd tid så snart gäldenären blir insolvent enligt nationell rätt. Medlemsstaterna skulle kunna besluta huruvida ett kort tillfälligt avbrytande i väntan på en rättslig eller administrativ myndighets beslut om tillgången till ramarna för förebyggande omstrukturering omfattas av tidsfristerna i detta direktiv.**

- (20) För att säkerställa att borgenärer inte lider **onödig** skada **bör medlemsstaterna säkerställa att de rättsliga eller administrativa myndigheterna kan upphäva avbrytandet om det inte längre tillgodoser målet att vara till stöd i förhandlingarna, till exempel om det blir uppenbart att den erforderliga majoriteten av borgenärer inte står bakom fortsatta förhandlingar. (...)** Avbrytandet bör **också upphävas om** borgenärer otillbörligt skadas av avbrytandet av verkställigheten. **Medlemsstaterna skulle kunna begränsa möjligheten att upphäva avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder till situationer där borgenärer inte har haft möjlighet att höras innan avbrytandet trädde i kraft eller innan det förlängdes. De skulle också kunna föreskriva en minimiperiod under vilken avbrytandet inte får upphävas.** Vid fastställandet av om det föreligger otillbörlig skada för borgenärer **skulle rättsliga eller administrativa myndigheter kunna** beakta om avbrytandet skulle bevara boets sammanlagda värde, om gäldenären handlar i ond tro eller i avsikt att orsaka skada eller generellt handlar mot borgenärsförsamlingens berättigade förväntningar. **Detta direktiv omfattar inte bestämmelser om ersättning eller garantier för borgenärer vilkas säkerhet sannolikt kommer att minska i värde under avbrytandet.** En enskild borgenär eller en klass borgenärer skulle till exempel lida otillbörlig skada av avbrytandet om värdet av deras fordringar skulle försämrats avsevärt till följd av avbrytandet jämfört med om inget avbrytande **tillämpades**, eller om borgenären skulle få nackdelar jämfört med andra borgenärer med en jämförbar ställning. **Medlemsstaterna skulle kunna föreskriva att avbrytandet, om otillbörlig skada fastställs avseende en eller flera borgenärer eller en eller flera klasser av borgenärer, får upphävas avseende dessa borgenärer eller klasser av borgenärer eller avseende samtliga borgenärer. Medlemsstaterna är fria att besluta vem som kan begära att ett avbrytande upphävs.**

- (21) (...) Ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder bör också innebära ett uppskjutande av gäldenärens skyldighet att ansöka om, eller av inledandet på gäldenärens begäran av, ett insolvensförfarande som kan leda till likvidation av gäldenären. Dessa insolvensförfaranden bör vara sådana att deras resultat inte begränsas av lagstiftningen till en likvidation av gäldenären, utan även kan innefatta en omstrukturering av gäldenären. Ett uppskjutande av inledandet av ett insolvensförfarande på begäran av borgenärer gäller inte bara om medlemsstaterna föreskriver ett generellt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder som omfattar samtliga borgenärer, utan också om nationell rätt fastställer en möjlighet till begränsat avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder enbart för ett begränsat antal borgenärer. Medlemsstaterna skulle ändå kunna föreskriva att insolvensförfaranden kan inledas på begäran av offentliga myndigheter som inte agerar i egenskap av borgenärer, såsom en åklagare, i det allmänna intresset. Medlemsstaterna skulle kunna frångå dessa regler om gäldenären blir oförmögen att betala skulder när de förfaller till betalning, förutsatt att en rättslig eller administrativ myndighet kan se till att avbrytandet fortsätter att gälla om, med beaktande av omständigheterna i ärendet, inledandet av ett insolvensförfarande som kan leda till likvidation av gäldenären inte skulle ligga i borgenärernas allmänna intresse.
- (22) Om en gäldenär blir föremål för ett insolvensförfarande kan vissa leverantörer ha avtalsenliga rättigheter som ger dem rätt att avsluta leveransavtalet enbart på grund av insolvensen (så kallade *ipso facto*-klausuler), **även om gäldenärerna vederbörligen har fullgjort sina skyldigheter**. Detsamma kan gälla när en gäldenär ansöker om förebyggande omstruktureringsåtgärder. Om sådana klausuler åberopas när gäldenären endast förhandlar om en omstruktureringsplan eller ansöker om ett avbrytande av verkställighet eller i samband med någon händelse med anknytning till avbrytandet, kan ett förtida avslutande av avtalet ha negativa verkningar på gäldenärens verksamhet och utsikterna att rädda verksamheten. Det är därför **i dessa fall** nödvändigt att borgenärer (...) inte tillåts att åberopa *ipso facto*-klausuler som hänvisar till förhandlingar om en omstruktureringsplan eller ett avbrytande eller någon liknande händelse med anknytning till avbrytandet.

- (22a) **Medlemsstaterna skulle kunna föreskriva att de borgenärer som omfattas av avbrytandet, vilkas fordringar uppstod före avbrytandet och inte har betalats av gäldenären, inte tillåts hålla inne en prestation eller avsluta, påskynda eller på annat sätt ändra kontrakt för senare verkställighet under avbrytandeperioden, förutsatt att gäldenären uppfyller sina förpliktelser enligt sådana kontrakt som löper ut under avbrytandeperioden. Ett tidigt avslutande skulle äventyra företags förmåga att fortsätta verksamheten under omstruktureringsförhandlingarna, särskilt om det rör kontrakt om leveranser för grundläggande behov, såsom gas-, el-, vatten-, telekommunikations- och betalkortstjänster.**
- (23) (...) **I detta direktiv föreskrivs miniminormer för innehållet i en omstruktureringsplan. Medlemsstaterna skulle emellertid kunna kräva ytterligare förklaringar i omstruktureringsplanen, exempelvis vad gäller kriterierna enligt vilka borgenärerna har grupperats, vilket kan vara relevant i de fall en skuld bara delvis täcks av säkerhet.**
- (24) (...) Borgenärer som berörs av omstruktureringsplanen och, om det medges enligt nationell rätt, aktieägare, bör ha rätt att rösta om antagandet av en omstruktureringsplan. **Medlemsstaterna skulle kunna föreskriva begränsade undantag från denna bestämmelse.** Parter som inte berörs av omstruktureringsplanen bör inte ha rösträttigheter avseende planen och deras stöd bör inte heller krävas för godkännandet av planen. Röstningen kan ha formen av ett formellt röstningsförfarande eller ett samråd och godkännande mellan en erforderlig majoritet av berörda parter. Om röstningen har formen av ett (...) godkännande **med erforderlig majoritet, skulle de berörda parter som inte deltog i detta godkännande emellertid kunna** erbjudas möjlighet att ansluta sig till omstruktureringsplanen.

- (25) För att säkerställa att rättigheter som i allt väsentligt är likartade behandlas lika och att omstruktureringsplaner antas utan att otillbörligen skada berörda parter rättigheter, bör berörda parter behandlas i separata klasser som återspeglar kriterierna för klassbildning enligt nationell rätt. **Klassbildning innebär gruppering av berörda parter i syfte att anta en plan på ett sätt som återspeglar de berörda fordringarnas och intressenas rättigheter och senioritet.** Som ett minimum bör borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet alltid behandlas i separata klasser, **men medlemsstaterna skulle kunna kräva att fler än två klasser av borgenärer bildas, inbegripet olika klasser av borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet samt klasser av borgenärer med efterställda fordringar. Medlemsstaterna skulle även kunna behandla andra typer av borgenärer som saknar tillräckligt enhetliga intressen i separata klasser, såsom skattemyndigheter eller socialförsäkringsmyndigheter.** Nationell rätt **skulle kunna** föreskriva att säkrade fordringar kan delas in i **fordringar** med säkerhet och **fordringar** utan säkerhet, grundat på säkerhetsvärdering. Nationell rätt **skulle även kunna** föreskriva särskilda regler som ger stöd för klassbildning i fall där icke diversifierade eller på annat sätt särskilt utsatta borgenärer, såsom arbetstagare eller små leverantörer, skulle dra nytta av att sådan klass bildades.
- (25a) När det gäller gäldenärer som är mikroföretag eller små eller medelstora företag skulle medlemsstaterna, på grund av dessa företags relativt enkla kapitalstruktur, kunna föreskriva att undantag får göras från skyldigheten att behandla borgenärer i olika klasser. Om mikroföretag, små eller medelstora företag har valt att använda en enda röstningsklass och denna klass röstar mot planen är det, i linje med detta direktivs allmänna principer, möjligt för gäldenärerna att lägga fram en annan plan.
- (25b) Nationell rätt bör under alla omständigheter säkerställa att frågor som är av särskild betydelse för klassbildning ges lämplig behandling, såsom fordringar från anknutna parter, och bör innehålla regler som behandlar villkorade fordringar eller bestridda fordringar. **Nationell rätt skulle kunna reglera hur bestridda fordringar hanteras med avseende på tilldelning av rösträttigheter.** Den rättsliga eller administrativa myndigheten bör undersöka klassbildning, **inbegripet valet av vilka borgenärer som berörs av planen,** när en omstruktureringsplan ges in för bekräftelse, men medlemsstaterna skulle kunna föreskriva att dessa myndigheter även får undersöka klassbildning i ett tidigare skede om den som föreslår planen söker bekräftelse eller vägledning i förväg.

- (26) Erforderliga majoriteter bör fastställas i nationell rätt för att säkerställa att en minoritet av berörda parter i varje klass inte kan hindra antagandet av omstruktureringsplaner som inte otillbörligen försämrar deras rättigheter och intressen. Utan en majoritetsregel som binder borgenärer med säkerhet som inte samtycker skulle en tidig omstrukturering i många fall inte vara möjlig, till exempel i fall där en finansiell omstrukturering behövs men företaget annars är livskraftigt. För att säkerställa att parterna kan yttra sig om antagandet av omstruktureringsplaner i proportion till de intressen de har i företaget, bör den erforderliga majoriteten baseras på beloppet av borgenärernas fordringar eller andelsinnehavarnas intressen i varje enskild klass. **Medlemsstaterna skulle dessutom kunna kräva att det uppnås en majoritet bland antalet parter som berörs i varje klass. Medlemsstaterna skulle kunna föreskriva regler i fråga om berörda parter med rätt att rösta som inte utövar sin rätt att rösta på ett korrekt sätt eller inte är företrädde, exempelvis genom att beakta dem med avseende på ett tröskelvärde för deltagande eller beräkningen av en majoritet. Medlemsstaterna är även fria att föreskriva ett tröskelvärde för deltagande avseende omröstningen.**
- (27) Testet om borgenärs bästa intresse gör det möjligt att säkerställa att ingen borgenär som inte samtycker till en omstruktureringsplan får en sämre ställning enligt planen än denne skulle ha haft **antingen** i händelse av likvidation, oberoende av om gäldenärens verksamhet likviderades eller såldes utan avbrott i driften, **eller i händelse av det näst bästa alternativa scenariot om omstruktureringsplanen inte bekräftades. Medlemsstaterna bör kunna välja ett av dessa två tröskelvärden när de genomför detta test i nationell rätt.** Detta test bör tillämpas i varje fall där en plan behöver bekräftas för att bli bindande för borgenärer som inte samtycker till planen eller, beroende på omständigheterna, klasser av borgenärer som inte samtycker till planen. **Till följd av testet om borgenärs bästa intresse, där borgenärer som är offentliga institutioner har en privilegierad status enligt nationell rätt, skulle medlemsstaterna kunna föreskriva att planen inte kan medföra en fullständig eller partiell annullering av dessa borgenärs fordringar.**

- (28) En omstruktureringsplan bör alltid betraktas som antagen om den majoritet som krävs i varje berörd klass stöder planen, men en omstruktureringsplan som inte stöds av den erforderliga majoriteten i varje berörd klass **skulle** ändå kunna bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet **på förslag av en gäldenär eller med gäldenärens samtycke. Om det gäller en juridisk person bör medlemsstaterna kunna besluta om gäldenären för detta ändamål ska tolkas som den juridiska personens styrelse eller en viss majoritet av aktieägarna eller andelsinnehavarna. För att planen ska bekräftas när det gäller en klassöverskridande "cram-down" måste den stödjas antingen av minst en berörd eller skadelidande klass av borgenärer eller av en majoritet av de berörda parternas röstningsklasser, förutsatt att minst en av dessa klasser är en klass borgenärer med säkerhet eller har en högre rangordning än klassen av vanliga borgenärer utan säkerhet (mekanismen för klassöverskridande "cram-down"). I det första fallet skulle medlemsstaterna kunna öka det antal klasser som krävs för att godkänna planen, utan att nödvändigtvis kräva att alla dessa klasser, vid en värdering av gäldenären som pågående verksamhet, bör erhålla betalning eller behålla något intresse eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, rimligen kan förväntas erhålla betalning eller behålla något intresse om den normala rangordningen av prioriterade fordringar i en likvidation tillämpades enligt nationell rätt. Medlemsstaterna bör emellertid inte kräva samtliga klassers samtycke. Detta innebär att om det bara finns två klasser av borgenärer bör samtycke från minst en klass anses vara tillräckligt om även andra villkor för tillämpningen av klassöverskridande "cram-down" är uppfyllda. Med skadelidande borgenärer avses det att det har skett en minskning av värdet på deras fordringar.**

(28a) När medlemsstaterna använder mekanismen för klassöverskridande ”cram-down” bör de säkerställa att klasser av berörda borgenärer som inte samtycker inte otillbörligt skadas enligt den föreslagna planen, och de bör tillhandahålla tillräckligt skydd för dessa klasser som inte samtycker. Medlemsstaterna skulle kunna göra detta genom att säkerställa att (...) en klass berörda borgenärer som inte samtycker till planen tillgodoses fullständigt om en klass borgenärer med lägre rangordning ska få någon utdelning eller behålla något intresse enligt omstruktureringsplanen. Medlemsstaterna bör ha ett bedömningsutrymme vid genomförande av konceptet full betalning, inbegripet i förhållande till tidpunkten för betalningen, så länge kapitalbeloppets del av fordran och – när det gäller borgenärer med säkerhet – säkerhetens värde, är skyddade. Medlemsstaterna skulle också kunna besluta genom vilka likvärdiga metoder den ursprungliga fordran skulle kunna tillgodoses fullt ut. Det är lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att göra undantag från denna regel, exempelvis om det är rättvist att andelsinnehavare behåller vissa intressen inom ramen för planen trots att en klass med högre rangordning åläggs att godta en minskning av sina fordringar, eller att väsentliga leverantörer som omfattas av bestämmelsen om avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder betalas före en borgenärsklass med högre rangordning. Alternativt skulle medlemsstaterna kunna skydda en klass borgenärer som inte samtycker till planen genom att säkerställa att de behandlas minst så gynnsamt som andra klasser med samma rangordning och mer gynnsamt än klasser med lägre rangordning. Medlemsstaterna skulle kunna välja vilken av de ovannämnda skyddsmekanismerna de inrättar.

- (29) Samtidigt som aktieägares eller andra andelsinnehavares berättigade intressen bör skyddas, bör medlemsstaterna säkerställa att **de** inte otillbörligen kan **förhindra** antagandet av omstruktureringsplaner som skulle kunna återställa gäldenärens livskraft. **Medlemsstaterna kan anpassa vad som är otillbörligt, i syfte att beakta bland annat huruvida gäldenären är ett litet, medelstort eller stort företag, de föreslagna omstruktureringsåtgärder som berör andelsinnehavares rättigheter, typen av andelsinnehavare, huruvida gäldenären är en juridisk eller fysisk person eller huruvida partnererna i ett företag har begränsat eller obegränsat ansvar.**

Medlemsstaterna kan använda sig av olika metoder för att uppnå detta mål, till exempel att inte ge andelsinnehavare rätt att rösta om en omstruktureringsplan **och inte låta** antagandet av en omstruktureringsplan (...) villkoras av en överenskommelse bland andelsinnehavare *out-of-the-money*, det vill säga andelsinnehavare som vid en värdering av företaget inte skulle få någon betalning eller annan ersättning om den normala rangordningen av prioriterade fordringar i en likvidation tillämpades. Om andelsinnehavare emellertid har rätt att rösta om en omstruktureringsplan, bör en rättslig eller administrativ myndighet kunna bekräfta planen trots att en eller flera klasser av andelsinnehavare inte samtycker till den, genom en mekanism för klassöverskridande ”cram-down”. **Medlemsstater som utesluter andelsinnehavare från omröstningar behöver inte tillämpa regeln om absolut prioritet i förhållandet mellan borgenärer och andelsinnehavare. Ett annat möjligt sätt att genomföra detta krav skulle kunna vara att säkerställa att omstruktureringsåtgärder som direkt påverkar andelsinnehavares rättigheter och som enligt bolagsrätten tillhör ett visst organs behörighetsområde inte omfattas av orimligt höga majoritetskrav och att andelsinnehavare inte har någon behörighet i fråga om omstruktureringsåtgärder som inte direkt påverkar deras rättigheter.** Flera klasser av andelsinnehavare kan behövas om det finns olika klasser av andelsinnehav med olika rättigheter.

Andelsinnehavare i små och medelstora företag som inte är rena investerare utan ägare till företaget och bidrar till företaget på andra sätt såsom med ledningskompetens kanske saknar incitament att omstrukturera under sådana förhållanden. Därför bör mekanismen för klassöverskridande ”cram-down” vara frivillig för gäldenärer som är små och medelstora företag.

- (30) Det är nödvändigt att en rättslig eller administrativ myndighet bekräftar en omstruktureringsplan, så att det säkerställs att försämringen av borgenärernas rättigheter eller andelsinnehavarnas intressen står i proportion till nyttan av omstruktureringen och att de har tillgång till ett effektivt rättsmedel. **Detta är nödvändigt i synnerhet om det finns berörda parter som inte samtycker till planen eller om omstruktureringsplanen innehåller bestämmelser om ny finansiering. Medlemsstaterna skulle dock kunna föreskriva att en rättslig eller administrativ myndighets bekräftelse krävs även i andra fall.**
- (30a) **Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser för att säkerställa att den rättsliga eller administrativa myndigheten (...) kan avvisa en omstruktureringsplan om det har fastställts att den planerade omstruktureringen försämrar rättigheterna för borgenärer eller andelsinnehavare som inte samtycker till planen antingen till en lägre nivå än vad de rimligen kunde förväntas få ut vid en likvidation, oberoende av om gäldenärens verksamhet likviderades eller såldes utan avbrott i driften beroende på varje gäldenärs särskilda omständigheter, eller en lägre nivå än vad de rimligen kunde förvänta sig i händelse av det näst bästa alternativa scenariot om omstruktureringsplanen inte bekräftades.** Om planen emellertid bekräftas genom en mekanism för klassöverskridande "cram-down" **bör man hänvisa till den skyddsmekanism som används i ett sådant scenario. Om medlemsstaterna har valt att göra en värdering av gäldenären som pågående verksamhet, beaktas för värdet av verksamheten som pågående verksamhet värdet av gäldenärens verksamhet på längre sikt, i motsats till likvidationsvärdet.** Värdet som pågående verksamhet är som regel högre än likvidationsvärdet eftersom det beaktar det faktum att företaget fortsätter sin verksamhet och sina avtal med minsta möjliga störningar, med finansiella borgenärers, aktieägares och kunders förtroende, fortsätter att generera intäkter och begränsar effekterna för arbetstagare.

- (30b) I syfte att undvika att en värdering görs i varje ärende bör testet om överensstämmelse med borgenärers bästa intresse behandlas av den rättsliga eller administrativa myndigheten endast om det överklagas, men medlemsstaterna skulle kunna föreskriva att andra villkor för bekräftelse kan behandlas på eget initiativ. Medlemsstaterna är fria att lägga till andra villkor som behöver fullgöras för att en omstruktureringsplan ska bekräftas, såsom huruvida andelsinnehavare är tillräckligt skyddade. Rättsliga eller administrativa myndigheter bör kunna vägra att bekräfta omstruktureringsplaner som inte har rimliga utsikter att förhindra gäldenärens insolvens och säkra verksamhetens livskraft. Medlemsstaterna behöver dock inte säkerställa att en sådan bedömning görs på eget initiativ.**
- (30c) Ett av villkoren för bekräftelse av en omstruktureringsplan är att den anmäls till alla berörda parter. Medlemsstaterna är fria att fastställa hur och när anmälan sker samt att bestämma hur okända fordringar ska behandlas med avseende på anmälan. De kan föreskriva att icke berörda parter bör informeras om omstruktureringsplanen.**
- (30d) Rättsliga eller administrativa myndigheter bör besluta om en värdering av verksamheten antingen vid likvidation, eller i det näst bästa alternativa scenariot om omstruktureringsplanen inte bekräftades eller enligt villkoren för en klassöverskridande ”cram-down”, endast om en berörd part som inte samtycker överklagar omstruktureringsplanen. Detta hindrar inte att medlemsstaterna gör värderingar i ett annat sammanhang enligt nationell rätt. Ett sådant beslut skulle emellertid också kunna bestå av ett godkännande av en sakkunnigvärdering eller en värdering som lades fram av gäldenären eller någon annan part i ett tidigare skede av processen. Om man fattar ett beslut om att göra en värdering kan medlemsstaterna föreskriva särskilda regler, separat från civilprocessrätten, för en värdering i omstruktureringsärenden, i syfte att säkerställa att den utförs skyndsamt. Ingenting i detta direktiv påverkar reglerna om bevisbördan i nationell rätt i händelse av en värdering.**

- (30e) En omstruktureringsplans bindande verkan är begränsad till de berörda parter som medverkade i antagandet av planen. Medlemsstaterna skulle kunna fastställa vad som avses med en borgenärs medverkan, även i händelse av okända borgenärer eller borgenärer med framtida fordringar. Till exempel skulle medlemsstaterna kunna besluta hur man ska hantera borgenärer som har mottagit anmälan på ett korrekt sätt men som inte deltog i förfarandena.
- (31) En omstruktureringsplans framgång kan ofta bero på om (...) finansiellt **stöd beviljas gäldenären** för att stödja för det första företags verksamhet under omstruktureringsförhandlingarna och för det andra genomförandet av omstruktureringsplanen efter det att den har bekräftats. **Finansiellt stöd bör tolkas i vid bemärkelse, inbegripet tillhandahållande av pengar eller tredjepartsgarantier och leverans av varulager, inventering, råvaror samt gas, vatten eller el, exempelvis genom att bevilja gäldenären en längre återbetalningsperiod. Tillfällig finansiering och ny finansiering bör därför undantas från talan om återvinning som syftar till att förklara sådan finansiering ogiltig, annulleringsbar eller icke verkställbar som en återvinningsgrundande handling i samband med senare insolvensförfaranden. Nationell insolvenslagstiftning om återvinningstalan avseende tillfällig och ny finansiering eller som föreskriver att nya långivare kan ådra sig civilrättsliga, administrativa eller straffrättsliga påföljder för kreditgivning till låntagare i ekonomiska svårigheter skulle kunna äventyra tillgången till finansiering som är nödvändig för att nå framgång med förhandlingar om och genomförande av en omstruktureringsplan. Direktivet påverkar inte andra skäl för att förklara ny och tillfällig finansiering ogiltig, annulleringsbar eller icke verkställbar eller för att aktivera finansieringsansvar civilrättsliga, administrativa och straffrättsliga ansvar såsom föreskrivs i nationell rätt. Sådana andra skäl skulle bland andra kunna innefatta bedrägeri, ond tro, en viss typ av förhållande mellan parterna som skulle kunna innebära en intressekonflikt såsom i fallet med transaktioner mellan närstående parter eller mellan aktieägarna och företaget eller transaktioner där en part erhållit värde eller säkerhet som parten vid transaktionstillfället eller på grund av transaktionssättet inte hade rätt till.**

(31a) (...) När tillfällig finansiering beviljas vet inte parterna om planen slutligen kommer att bekräftas eller inte, **och medlemsstaterna bör därför inte åläggas att begränsa** skyddet för tillfällig finansiering till fall där planen antagits av borgenärer eller bekräftats av en rättslig eller administrativ myndighet (...). För att undvika missbruk bör endast finansiering skyddas som är rimligen och omedelbart nödvändig för att gäldenärens verksamhet ska kunna försätta att drivas eller överleva, eller för att bevara eller öka värdet på verksamheten i avvaktan på bekräftelsen av en omstruktureringsplan. **Dessutom hindrar inte detta direktiv att medlemsstaterna inför en mekanism för förhandskontroll av tillfällig finansiering. Medlemsstaterna skulle kunna begränsa detta skydd till de fall där planen har bekräftats av en rättslig eller administrativ myndighet eller där tillfällig finansiering har förhandskontrollerats. En mekanism för förhandskontroll av tillfällig finansiering eller andra transaktioner skulle kunna tillämpas av en förvaltare på området omstrukturering, av en borgenärskommitté eller av en rättslig eller administrativ myndighet.** Skydd mot talan om återvinning och skydd mot personlig ansvarighet är minimigarantier som tillerkänns tillfällig finansiering och ny finansiering. Att uppmuntra nya långgivare att ta den ökade risk det innebär att investera i en livskraftig gäldenär i ekonomiska svårigheter kan dock kräva ytterligare incitament, såsom till exempel att ge sådan finansiering prioritet åtminstone över fordringar utan säkerhet i ett senare insolvensförfarande.

- (32) Berörda parter bör kunna överklaga en **administrativ myndighets** beslut om bekräftelse av en omstruktureringsplan. **Medlemsstaterna skulle också kunna göra det möjligt att överklaga en rättslig myndighets beslut om bekräftelse av en omstruktureringsplan.** För att säkerställa att planen är effektiv, minska osäkerhet och undvika oberättigade förseningar bör överklaganden **som regel** dock inte ha uppskjutande verkan på verkställigheten av planen. **Medlemsstaterna skulle kunna fastställa eller begränsa skälen för överklagande. Om bekräftelsen av planen överklagas skulle medlemsstaterna kunna tillåta att den rättsliga myndigheten utfärdar ett preliminärt eller summariskt beslut som undantar verkställigheten och genomförandet av planen från ett bifall till det pågående överklagandet. Om ett överklagande bifalls (...) bör rättsliga eller administrativa myndigheter överväga att ändra och bekräfta planen, som ett alternativ till att undanröja planen. Parterna skulle kunna föreslå ändringarna av planen eller rösta om dem, på eget initiativ eller på den rättsliga myndighetens begäran. Medlemsstaterna skulle också kunna föreskriva (...) ersättning för ekonomiska förluster till den part vars överklagande bifölls. (...) Det överläts till den nationella rätten att hantera ett potentiellt nytt avbrytande eller en förlängning av avbrytandet ifall den rättsliga myndigheten beslutar att överklagandet har uppskjutande verkan.**

- (33) I syfte att främja en kultur med förebyggande omstrukturering är det önskvärt att transaktioner som **är rimligen och omedelbart nödvändiga (...) för förhandlingen** eller genomförandet av en omstruktureringsplan också ges skydd mot återvinningstalan i senare insolvensförfaranden. (...) **Rättsliga eller administrativa myndigheter kan, när de fastställer om kostnader och avgifter är rimliga och omedelbart nödvändiga, exempelvis beakta prognoser och uppskattningar som lämnats till berörda parter, en borgenärskommitté, en förvaltare på området omstrukturering eller den rättsliga eller administrativa myndigheten. I detta syfte kan medlemsstaterna även kräva att gäldenärer tillhandahåller och uppdaterar relevanta uppskattningar.** Sådant skydd bör öka säkerheten avseende transaktioner med företag som man vet befinner sig i svårigheter och undanröja rädslan hos borgenärer och investerare för att alla sådana transaktioner skulle kunna förklaras ogiltiga om omstruktureringen skulle misslyckas. **Medlemsstaterna kan föreskriva en tidpunkt innan förfarandet för förebyggande omstrukturering inleds och innan avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder beviljas, från och med vilken avgifter och kostnader för förhandling om och antagande, bekräftelse eller anlitan­de av professionell rådgivning för omstruktureringsplanen börjar omfattas av skyddet mot återvinningstalan. I händelse av andra betalningar och utbetalningar kan en sådan startpunkt också vara när ett avbrytande beviljas eller ett förfarande för förebyggande omstrukturering inleds.**

- (34) Arbetstagare bör åtnjuta fullständigt arbetsrättsligt skydd under förfarandena för förebyggande omstrukturering. Detta direktiv bör, särskilt, inte påverka arbetstagares rättigheter som garanteras av rådets direktiv 98/59/EG⁹, rådets direktiv 2001/23/EG¹⁰, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG¹¹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG¹² och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG¹³. De skyldigheter i fråga om information till och samråd med arbetstagare i nationell rätt som genomför de ovannämnda direktiven behålls helt oförändrade. Detta innefattar skyldigheter att informera och samråda med arbetstagarnas representanter om beslutet att använda en ram för förebyggande omstrukturering i enlighet med direktiv 2002/14/EG. Med hänsyn till behovet att säkerställa en lämplig skyddsnivå för arbetstagare bör medlemsstaterna i princip utesluta arbetstagares utestående fordringar såsom dessa definieras i direktiv 2008/94/EG från avbrytande av verkställighet, oberoende av om dessa fordringar har uppkommit innan eller efter det att avbrytandet beviljades. Sådant avbrytande bör vara tillåtet endast för de belopp och den period som betalningen av sådana fordringar effektivt garanteras på andra sätt enligt nationell rätt. Om medlemsstaterna utvidgar den garanti för betalning av arbetstagares utestående fordringar som fastställs i direktiv 2008/94/EG till att omfatta förebyggande omstrukturingsförfaranden som inrättas genom detta direktiv, är det inte längre **nödvändigt** att utesluta arbetstagares fordringar från avbrytandet av verkställighet eftersom de täcks av garantin. Om det i nationell rätt finns begränsningar av garantiinstitutioners ansvar, antingen vad avser garantins längd eller det belopp som betalas ut till arbetstagare, bör arbetstagare kunna driva in sina fordringar gentemot arbetsgivaren vid eventuella underskott även under den tid avbrytandet av verkställighet pågår.
- Alternativt kan medlemsstaterna utesluta arbetstagares fordringar från tillämpningsområdet för ramen för förebyggande omstrukturering och se till att de skyddas enligt nationell rätt.**

⁹ Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar, EGT L 225, 12.08.1998, s. 16.

¹⁰ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 22.3.2001, s. 16).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (EGT L 80, 23.3.2002, s. 29).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283, 28.10.2008, s. 36).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG av den 6 maj 2009 om inrättande av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare (EUT L 122, 16.5.2009, s. 28).

- (35) Om en omstrukturering medför en överlåtelse av delar av företag eller verksamheter bör arbetstagares rättigheter som grundar sig på anställningsavtal eller anställningsförhållanden, vilket särskilt inbegriper rätten till lön, skyddas i enlighet med artiklarna 3 och 4 i direktiv 2001/23/EG, utan att det påverkar de särskilda regler som är tillämpliga i fall av insolvensförfaranden enligt artikel 5 i det direktivet och särskilt de möjligheter som medges i artikel 5.2 i det direktivet. Dessutom, och utan att det påverkar rätten till information och samråd, inklusive om beslut som kan medföra väsentliga förändringar i arbetsorganisationen eller anställningsavtalen i syfte att nå en överenskommelse om sådana beslut, vilka garanteras enligt direktiv 2002/14/EG, bör enligt det här direktivet arbetstagare **vars fordringar** påverkas av omstruktureringsplanen ha rätt att rösta om planen. I fråga om röstning om omstruktureringsplanen **kan** medlemsstaterna besluta att placera arbetstagare i en separat klass från övriga borgenärer.
- (36) För att ytterligare främja förebyggande omstruktureringar är det viktigt att säkerställa att företagsledare inte avskräcks från att göra rimliga affärsmässiga bedömningar eller ta rimliga affärsmässiga risker, särskilt om det skulle öka chanserna för att omstrukturera potentiellt livskraftiga företag. Om företaget har finansiella svårigheter, bör företagsledare vidta åtgärder **för att minimera förlusterna och undvika insolvens**, som att anlita professionell rådgivning, däribland om omstrukturering och insolvens, exempelvis genom att vid behov använda verktyg för tidig varning, skydda företagets tillgångar i syfte att maximera värdet och undvika förlust av centrala tillgångar, se över verksamhetens struktur och funktion för att undersöka livskraften och minska utgifterna, inte utsätta företaget för typer av transaktioner som kan bli föremål för återvinning om det inte är affärsmässigt berättigat, fortsätta att handla under omständigheter där det är lämpligt för att maximera företagets värde som pågående verksamhet som pågående verksamhet samt förhandla med borgenärer och ingå förebyggande omstruktureringsförfaranden. Om gäldenären är nära insolvens är det också viktigt att skydda borgenärernas berättigade intressen från ledningsbeslut som kan inverka på sammansättningen av gäldenärens bo, särskilt om sådana beslut kan leda till ytterligare värdeminskningar av den del av boet som är tillgänglig för omstrukturering eller utdelning till borgenärer. Det är därför nödvändigt att företagsledare under sådana omständigheter undviker varje uppsåtligt eller grovt oaktsamt handlande som leder till personlig vinning på bekostnad av intressenter och att de inte godkänner transaktioner till undervärde eller vidtar åtgärder som leder till att en eller flera intressenter otillbörligt prioriteras framför andra. (...)

- (37) **Entreprenörer som är fysiska personer som utövar en näringsverksamhet, en affärsverksamhet eller ett hantverk eller som är egenföretagare kan riskera att bli insolventa.** De olika möjligheterna till en andra chans i medlemsstaterna kan uppmuntra **insolventa eller** överskuldssatta entreprenörer att flytta mellan medlemsstaterna i syfte att utnyttja kortare skuldavskrivningsperioder eller mer attraktiva villkor för skuldavskrivning, vilket leder till rättslig osäkerhet och kostnader för borgenärerna när de ska driva in sina fordringar. Effekterna av **insolvens**, särskilt det sociala stigmat, de rättsliga följderna, såsom att entreprenörer utesluts från att starta och driva företagsverksamhet, och den fortlöpande oförmågan att betala av sina skulder, är vidare faktorer som i hög grad avskräcker entreprenörer från att starta en verksamhet eller söka en andra chans, trots att det finns belägg för att entreprenörer som har **blivit insolventa** har större förutsättningar att bli framgångsrika andra gången. Det bör därför vidtas åtgärder för att minska de negativa effekterna av överskuldssättning **eller insolvens** för entreprenörer, särskilt genom att möjliggöra en fullständig skuldavskrivning efter en viss tid och genom att begränsa varaktigheten av näringsförbud som åläggs i samband med gäldenärens överskuldssättning **eller insolvens. Begreppet insolvens bör definieras i nationell rätt och kan vara överskuldssättning. Begreppet entreprenör i den mening som avses i detta direktiv bör inte påverka företagsledares ställning, som bör behandlas i enlighet med nationell rätt. Medlemsstaterna bör kunna besluta hur tillgången till skuldavskrivning ska fungera, inklusive möjligheten att kräva att gäldenären begär skuldavskrivning.**
- (37a) **En återbetalningsplan kan bestå i periodisk överföring till borgenärer av en procentandel av den disponibla inkomsten i enlighet med nationell rätt och kan också omfatta andra villkor och rättsliga förpliktelser i enlighet med vad som föreskrivs i nationell rätt. Medlemsstaterna skulle kunna föreskriva en möjlighet att anpassa insolventa entreprenörers återbetalningsskyldigheter om deras ekonomiska situation förändras avsevärt, antingen i form av en förbättring eller en försämring av situationen. Det bör inte föreligga något krav på att en återbetalningsplan ska stödjas av en majoritet av borgenärerna. Medlemsstaterna skulle kunna föreskriva att entreprenörer inte är förhindrade att starta en ny verksamhet inom samma område eller ett annat område under genomförandet av återbetalningsplanen.**

- (37b) Skuldavskrivning bör vara tillgänglig i förfaranden som omfattar en återbetalningsplan, en realisering av tillgångar eller en kombination av dessa. Vid genomförandet av dessa bestämmelser kan medlemsstaterna fritt välja bland dessa alternativ och om mer än ett förfarande som leder till avskrivning är tillgängligt i enlighet med nationell rätt bör medlemsstaterna säkerställa att åtminstone ett sådant förfarande erbjuder insolventa entreprenörer möjlighet till fullständig skuldavskrivning inom en period på högst tre år. Vid förfaranden som består av en kombination av en realisering av tillgångar och en återbetalningsplan bör avskrivningsperioden löpa senast från den tidpunkt då återbetalningsplanen bekräftas av en domstol eller börjar genomföras, till exempel från den första avbetalningen under planen, men den kan också börja löpa från en tidigare tidpunkt, såsom när ett beslut om att inleda förfarandet fattas.**
- (37c) Vid förfaranden som inte omfattar en återbetalningsplan bör avskrivningsperioden inledas senast vid den tidpunkt då en rättslig eller administrativ myndighet beslutar att inleda förfarandet eller då insolvensboet upprättas. För beräkningen av avskrivningsperioden i enlighet med detta direktiv kan medlemsstaterna föreskriva att begreppet ”inledande av förfarande” inte omfattar preliminära åtgärder, såsom säkerhetsåtgärder eller utnämning av en preliminär insolvensförvaltare, om inte sådana åtgärder möjliggör realisering av tillgångar, däribland avyttring och fördelning av tillgångar till borgenärer. Upprättandet av insolvensboet bör inte nödvändigtvis förutsätta ett formellt beslut eller en formell bekräftelse från en rättslig eller administrativ myndighet, om ett sådant beslut inte krävs i enlighet med nationell rätt, och kan bestå i inlämning av förteckningen över tillgångar och skulder.**
- (37d) Om det förfarande som leder till avskrivning innebär en realisering av entreprenörens tillgångar bör inget hindra medlemsstaterna från att föreskriva att begäran om skuldavskrivning ska behandlas separat från realiseringen av tillgångar, förutsatt att en sådan begäran utgör en integrerad del av det förfarande som leder till avskrivning i enlighet med detta direktiv. Medlemsstaterna bör fritt kunna besluta om de nationella reglerna om bevisbördan för att skuldavskrivningen ska fungera, vilket innebär att en gäldenär kan vara rättsligt skyldig att bevisa att skyldigheterna efterlevs.**

(38) En fullständig **skuldavskrivning** eller näringsförbud som löper ut efter en (...) period **på högst tre år är** inte lämpligt under alla omständigheter, **och det får göras undantag från denna regel om de är vederbörligen motiverade av skäl som fastställts i nationell rätt. Sådana undantag får till exempel göras om gäldenären är ohederlig eller har handlat i ond tro eller om gäldenären inte har uppfyllt vissa rättsliga skyldigheter, inbegripet skyldigheter att maximera utdelningen till borgenärer i form av en allmän skyldighet att generera intäkter eller tillgångar. Ett särskilt undantag får göras om det behövs för att garantera jämvikten mellan gäldenärens rättigheter och en eller flera borgenärs rättigheter, till exempel om en borgenär är en fysisk person som behöver mer skydd än gäldenären. Ett undantag kan också vara motiverat när kostnaderna för det förfarande som leder till skuldavskrivning, inklusive avgifter till rättsliga och administrativa myndigheter och insolvensförvaltare, inte täcks. Medlemsstaterna bör i sin nationella rätt kunna föreskriva en möjlighet att återkalla fördelarna med en fullständig avskrivning efter det att skuldavskrivningen har beviljats, om till exempel gäldenärens ekonomiska situation förbättras avsevärt på grund av en oväntad händelse, exempelvis en lotterivinst, ett arv eller en gåva. Inget bör hindra medlemsstaterna från att föreskriva ytterligare undantag under väldefinierade omständigheter och när det är vederbörligen motiverat. Om det enligt den nationella rätten finns ett vederbörligen motiverat skäl kan det vara lämpligt att begränsa möjligheten till skuldavskrivning för vissa skuldkategorier. Skulder med säkerhet får undantas från möjligheten till skuldavskrivning endast upp till säkerhetens värde enligt nationell rätt, medan resten av skulden bör behandlas som skuld utan säkerhet. Medlemsstaterna bör kunna undanta ytterligare skuldkategorier när det är vederbörligen motiverat.**

- (38a) Om en entreprenörs tillstånd eller licens att fortsätta ett visst hantverk, en viss affärsverksamhet eller näringsverksamhet eller ett visst yrke har nekats eller återkallats till följd av ett näringsförbud, bör detta direktiv inte hindra medlemsstaterna från att begära att entreprenören lämnar in en ny ansökan om sådant tillstånd eller sådan licens efter det att näringsförbudet har upphört att gälla. Om en myndighet i en medlemsstat fattar ett beslut om en verksamhet som står under särskild övervakning kan den myndigheten, även om näringsförbudsperioden har löpt ut, även ta hänsyn till att den insolventa entreprenören har erhållit en skuldavskrivning i enlighet med detta direktiv.**
- (38b) Om medlemsstaterna föreskriver att en entreprenör är föremål för olika insolvensförfaranden avseende yrkesmässiga och icke-yrkesmässiga skulder, behövs en samordning mellan dessa olika förfaranden, till exempel om en tillgång används såväl inom ramen för entreprenörens yrkesverksamhet som utanför den. Inget bör hindra de medlemsstater där entreprenörer tillåts fortsätta sin verksamhet för egen räkning under ett insolvensförfarande från att föreskriva att sådana entreprenörer kan bli föremål för ett nytt insolvensförfarande om deras fortsatta verksamhet skulle bli insolvent.**

(39) Det är nödvändigt att bevara och öka insynen och förutsägbarheten i förfarandena när det gäller att ge resultat som gynnar företagens fortlevnad och ger entreprenörer en andra chans, eller som tillåter en effektiv avveckling av icke livskraftiga företag. Det är också nödvändigt att förkorta de överdrivet långa insolvensförfarandena i många medlemsstater, vilka leder till rättsosäkerhet för borgenärer och investerare och låga återvinningsgrader. Med tanke på de förstärkta mekanismer för samarbete mellan domstolar och förvaltare i gränsöverskridande ärenden som inrättats genom förordning (EU) 2015/848, bör professionalism hos alla berörda aktörer bringas till jämförbara höga nivåer i hela unionen. För att uppnå dessa mål bör medlemsstaterna säkerställa att ledamöter vid de rättsliga och administrativa myndigheterna har **lämplig utbildning samt den sakkunskap som krävs för att fullgöra sitt ansvar. Lämplig utbildning och sakkunskap kan även erhållas under yrkesutövning vid en rättslig eller administrativ myndighet eller, före utnämningen inom ett sådant yrke, vid utövandet av ett annat relevant yrke.** En sådan (...) **utbildning och sakkunskap** bör leda till att det kan **fattas** beslut med potentiellt betydande ekonomiska och sociala konsekvenser **på ett effektivt sätt** och **behöver** inte betyda att personal inom rättsväsendet enbart måste hantera frågor om omstrukturering, insolvens och en andra chans. **Medlemsstaterna bör säkerställa att förfarandena rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning kan behandlas snabbt och effektivt.** Effektiva sätt att uppnå **de ovannämnda** målen kan till exempel vara att inrätta specialdomstolar eller specialavdelningar **eller att utnämna specialiserade domare** i enlighet med den nationella rätt som reglerar rättsväsendets organisation **samt att koncentrera behörigheten till ett begränsat antal rättsliga eller administrativa myndigheter.** **Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att föreskriva att sådana förfaranden ska prioriteras framför andra förfaranden.**

- (40) Medlemsstaterna bör också säkerställa att förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och **skuldavskrivning** som utses av rättsliga och administrativa myndigheter får **lämplig utbildning** och står under lämplig tillsyn när de utför sina uppgifter, att de utses på ett öppet sätt med beaktande av behovet av att säkerställa effektiva förfaranden och att de utför sina uppgifter med integritet. **Lämplig utbildning och sakkunskap för förvaltare skulle också kunna erhållas under yrkesutövning, och medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att själva tillhandahålla den utbildning som krävs, utan detta kan göras av till exempel yrkesorganisationer eller andra organ. Insolvensförvaltare enligt definitionen i förordning (EU) 2015/848 bör omfattas av dessa bestämmelsers tillämpningsområde. Detta innefattar ärenden där förvaltare väljs av gäldenären, borgenärer eller en borgenärskommitté från en förteckning eller en pool som på förhand har godkänts av en rättslig eller administrativ myndighet. Vid val av förvaltare skulle gäldenären, borgenärerna eller borgenärskommittén kunna ges utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller förvaltarens sakkunskap och erfarenhet i allmänhet och kraven i ett visst ärende, och gäldenärer som är fysiska personer skulle helt kunna undantas från en sådan plikt. I ärenden med gränsöverskridande inslag bör man vid utnämningen bland annat ta hänsyn till förvaltarens förmåga att efterleva skyldigheterna enligt förordning (EU) 2015/848 att kommunicera och samarbeta med utländska insolvensförvaltare och utländska rättsliga eller administrativa myndigheter och till dennes personalresurser och administrativa resurser för att handlägga potentiellt omfattande ärenden. (...) Inget bör hindra medlemsstaterna från att välja en förvaltare genom andra urvalsmetoder, såsom slumpvist urval med hjälp av en programvara, förutsatt att den person eller den mekanism som väljer förvaltare i ett enskilt ärende tar vederbörlig hänsyn till förvaltarens erfarenhet och sakkunskap. Medlemsstaterna bör kunna besluta om hur man motsätter sig valet eller utnämningen av förvaltare eller begär att förvaltaren byts ut, till exempel genom en borgenärskommitté.**

- (40a) Förvaltarna bör omfattas av tillsyns- och regleringsmekanismer som bör innefatta effektiva åtgärder för ansvarsskyldighet för förvaltare som har brustit vid fullgörandet av sina uppgifter, exempelvis att förvaltarens avgift sänks, att förvaltaren utestängs från förteckningen eller poolen med förvaltare som kan utnämnas vid insolvensärenden, samt i tillämpliga fall disciplinära, administrativa eller straffrättsliga påföljder. Sådana tillsyns- och regleringsmekanismer bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser i nationell rätt om civilrättsligt skadeståndsansvar vid brott mot kontraktsförpliktelser och utomobligatoriska förpliktelser. Sådana standarder kan uppnås utan att man i princip behöver skapa nya yrken eller kvalifikationer i nationell rätt. Dessa bestämmelser får, i enlighet med nationell rätt, även tillämpas på andra förvaltare. Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att föreskriva att tvister om förvaltares ersättning ska prioriteras framför andra förfaranden.
- (41) För att ytterligare förkorta förfarandena, underlätta för borgenärer att delta i förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning och säkerställa likartade förhållanden för borgenärer oberoende av var i unionen de befinner sig, bör medlemsstaterna inrätta bestämmelser som ger gäldenärer, borgenärer, förvaltare och rättsliga och administrativa myndigheter möjlighet att använda medel för elektronisk distanskommunikation. Därför bör olika förfarandeåtgärder kunna utföras elektroniskt, såsom borgenärens anmälan av fordringar, meddelanden till borgenärer och ingivande av invändningar och överklaganden. Medlemsstaterna skulle kunna föreskriva att meddelanden till en borgenär endast får skickas elektroniskt om den berörda borgenären i förväg gett sitt samtycke till elektronisk kommunikation. Parterna bör inte vara tvungna att använda sig av sådana elektroniska medel om de inte är obligatoriska enligt nationell rätt, utan att det påverkar medlemsstaternas möjlighet att inrätta ett obligatoriskt system för elektronisk registrering och delgivning av dokument i förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning. Medlemsstaterna får välja medel för elektronisk kommunikation, till exempel ett för ändamålet upprättat system för elektronisk överföring av sådana dokument eller användning av e-post, utan att det hindrar medlemsstaterna från att inrätta funktioner som säkerställer säkerheten i den elektroniska kommunikationen, exempelvis elektronisk signatur, eller betrodda tjänster såsom elektroniska tjänster för rekommenderad leverans, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014.

- (42) Det är viktigt att samla tillförlitliga **och jämförbara** uppgifter om hur förfarandena för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning fungerar för att övervaka genomförandet och tillämpningen av detta direktiv. Medlemsstaterna bör därför samla in och aggregera uppgifter som är tillräckligt detaljerade för att möjliggöra en korrekt bedömning av hur direktivet fungerar i praktiken **och bör meddela dessa uppgifter till kommissionen.** **Meddelandeformuläret för överföring av sådana uppgifter till kommissionen, vilket kommer att upprättas av kommissionen biträdd av en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011, bör omfatta en förteckning över de huvudsakliga resultaten av förfaranden som är gemensamma för alla medlemsstater. När det gäller ett omstruktureringsförfarande kan viktiga resultat exempelvis vara förfaranden där en plan har fastställts av en domstol, förfaranden där en plan inte har fastställts av en domstol, omstruktureringsförfaranden som omvandlats till likvideringsförfaranden eller avslutats på grund av att likvideringsförfaranden inletts innan en plan fastställdes av en domstol. Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att tillhandahålla en uppdelning efter typ av resultat när det gäller de förfaranden som avslutas innan relevanta åtgärder vidtas, men skulle i stället kunna ange ett samlat antal för alla förfaranden som ogiltigförklaras, avslås eller dras tillbaka innan de inleds. Formuläret bör dessutom omfatta en lista med valmöjligheter som medlemsstaterna kan använda när de fastställer gäldenärens storlek, med hänvisning till en eller flera av delarna i definitionen av mikroföretag, små företag, medelstora företag och stora företag som är samma i alla medlemsstaters lagstiftning. En av dessa valmöjligheter bör i alla fall vara att fastställa gäldenärens storlek endast på grundval av antalet anställda. Det formulär som upprättats med hjälp av kommittén bör även ge en definition av parametrarna för genomsnittliga kostnader och genomsnittliga återvinningsgrader som medlemsstaterna frivilligt får samla in uppgifter om. Formuläret bör ge vägledning om aspekter som kan tas i beaktande när medlemsstaterna använder sig av en urvalsteknik, till exempel om urvalets storlek för att säkerställa representativitet vad gäller geografisk fördelning samt gäldenärens och industrins storlek. Formuläret bör innehålla en möjlighet för medlemsstaterna att lämna ytterligare information om de har sådan information tillgänglig, till exempel om det totala beloppet för gäldenärers tillgångar och skulder.**

- (43) Finansmarknadernas stabilitet är i hög grad beroende av avtal om finansiell säkerhet, särskilt när säkerhet tillhandahålls i samband med deltagande i utsedda system eller i centralbankstransaktioner och när marginalsäkerheter tillhandhålls till centrala motparter. Eftersom värdet på de finansiella instrument som ställs som säkerhet kan fluktuera mycket, är det viktigt att realisera deras värde snabbt innan det går ner. (...) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998¹⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG¹⁵ och förordning (EU) nr 648/2012¹⁶ **bör därför ha företräde framför bestämmelserna i detta direktiv. Medlemsstaterna bör tillåtas att undanta nettningsarrangemang, inbegripet slutavräkning, från effekterna av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder även under omständigheter då de inte täcks av de ovannämnda instrumenten, om sådana arrangemang är verkställbara enligt lagarna i respektive medlemsstat även om insolvensförfaranden har inletts. Detta skulle kunna vara fallet för ett betydande antal ramavtal som används i stor utsträckning inom finans-, energi- och råvarumarknaderna, både av icke-finansiella och finansiella motparter. Dessa arrangemang minskar systemriskerna på derivatmarknader i synnerhet. Sådana arrangemang kan därför undantas från de begränsningar som insolvenslagstiftningen föreskriver för kontrakt för senare verkställighet. Medlemsstaterna bör följaktligen även tillåtas undanta lagstadgade slutavräkningsarrangemang från effekterna av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder så snart insolvensförfaranden inleds. Det belopp som blir resultatet av slutavräkningsarrangemangen bör emellertid omfattas av avbrytandet.**
- (43a) **Medlemsstater som är parter i konventionen om internationella säkerhetsrätter i lösa saker (Kapstadskonventionen) och protokollen till denna konvention bör ha möjlighet att fortsätta efterleva sina befintliga internationella skyldigheter. Detta direktivs bestämmelser om ramar för förebyggande omstrukturering bör inte påverka tillämpningen av konventionen om internationella säkerhetsrätter i lösa saker och protokollen till denna konvention.**

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

(44) Effektiviteten hos processen med att anta och genomföra omstruktureringsplanen bör inte äventyras av bolagsrättsliga regler. Medlemsstaterna bör därför avvika från de krav som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv¹⁷ (EU) 2017/1132 angående skyldigheterna att sammankalla bolagsstämma och att erbjuda aktierna med företrädesrätt till befintliga aktieägare i den mån och under den tid det behövs för att säkerställa att aktieägare inte motverkar försök till omstrukturering genom att missbruka sina rättigheter enligt direktiv (EU) 2017/1132. **Medlemsstaterna kan till exempel behöva göra undantag från skyldigheten att sammankalla bolagsstämma eller från de normala perioderna, om omedelbara åtgärder måste vidtas av ledningen för att skydda företags tillgångar, exempelvis genom att begära ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, i händelse av en betydande och plötslig förlust av tecknat kapital och när det råder sannolikhet för insolvens. Undantag från bolagsrätten kan också krävas när omstruktureringsplanen föreskriver emission av nya aktier vilka kan erbjudas med prioritet till borgenärer som utbyte av skulder mot aktier, eller nedsättning av beloppet av tecknat kapital vid överlåtelse av delar av företaget. Sådana undantag bör, i den utsträckning medlemsstaterna anser sådana undantag nödvändiga för att fastställa en ram för förebyggande omstrukturering, vara tidsbegränsade.** Medlemsstaterna bör dock inte vara skyldiga att avvika från de bolagsrättsliga reglerna, helt eller delvis, för en obestämd eller för en begränsad tidsperiod, om de kan säkerställa att de bolagsrättsliga kraven inte kan äventyra omstruktureringsprocessens effektivitet eller om medlemsstaterna har andra, lika effektiva verktyg som säkerställer att aktieägare inte otillbörligen hindrar antagandet eller genomförandet av en omstruktureringsplan som skulle återupprätta företags livskraft. I detta sammanhang bör medlemsstaterna fästa särskild vikt vid effektiviteten hos bestämmelserna om avbrytande av verkställighetsåtgärder och bekräftelse av omstruktureringsplanen, vilken inte otillbörligen bör hämmas av kallelser till eller resultaten av bolagsstämman.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (EUT L 315, 14.11.2012, s. 74).

Direktiv (EU) 2017/1132 bör därför ändras i enlighet med detta. Medlemsstaterna har ett utrymme för skönsmässig bedömning av vilka avvikelser som krävs i nationell bolagsrätt i syfte att effektivt genomföra detta direktiv, och de får även föreskriva liknande undantag från tillämpningen av nämnda bestämmelser i direktiv 2017/1132 vid insolvensförfaranden som inte omfattas av detta direktiv och som gör det möjligt att vidta omstruktureringsåtgärder.

- (45) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹⁸ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (46) Vad gäller fastställandet och senare ändringar av formuläret för uppgiftsöverföring bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁹.

¹⁸ EUT L 369, 17.12.2011, s. 14.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (47) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand på grund av att skillnader mellan nationella ramar för omstrukturering och insolvens skulle fortsätta att resa hinder för den fria rörligheten för kapital och etableringsfriheten, utan bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs regler om
 - a) **ramar** för förebyggande omstrukturering som är tillgängliga för gäldenärer i ekonomiska svårigheter **och, om så föreskrivs i nationell rätt, icke-ekonomiska svårigheter**, när det råder sannolikhet för insolvens,
 - b) förfaranden som leder till avskrivning av skulder som **insolventa** entreprenörer ådragit sig och **alla näringsförbudsperioder samt**
 - c) åtgärder för att göra förfaranden **rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning** effektivare.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel vilka berör gäldenärer som är
 - a) försäkringsföretag och återförsäkringsföretag enligt definitionerna i artikel 13.1 och 13.4 i direktiv 2009/138/EG,
 - b) kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 led 1 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - c) värdepappersföretag och företag för kollektiva investeringar enligt definitionerna i artikel 4.1 leden 2 **respektive** 7 i förordning (EU) nr 575/2013,

- d) centrala motparter enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012,
- e) värdepapperscentraler enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 909/2014,
- f) (...) enheter som förtecknas i artikel 1.1 första stycket i direktiv 2014/59/EU, **bortsett från de som förtecknas i led a–e i denna punkt,**
- g) **offentliga organ enligt nationell rätt och**
- h) fysiska personer som inte är entreprenörer.

2a. Utöver punkt 2 i denna artikel får medlemsstaterna undanta de förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel som avser gäldenärer som är andra finansiella enheter som tillhandahåller finansiella tjänster och som är föremål för särskilda regler enligt vilka de nationella tillsynsmyndigheterna och resolutionsmyndigheterna har långtgående befogenheter att ingripa, i likhet med dem som anges för de enheter som anges i punkt 2 a–f i denna artikel. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa särskilda regler.

3. Medlemsstaterna får utsträcka tillämpningen av de förfaranden som avses i punkt 1 b till att omfatta **insolventa** fysiska personer som inte är entreprenörer.

Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av punkt 1 a till juridiska personer.

4. **Medlemsstaterna får föreskriva att följande fordringar utesluts från eller inte berörs av ramarna för förebyggande omstrukturering i enlighet med punkt 1 a:**

- a) **befintliga och framtida fordringar från nuvarande eller tidigare anställda,**

- b) **underhållskrav som har sin grund i familje-, släktskaps-, äktenskaps- eller svågerlagsförhållande, eller**
- c) **fordringar som har sin grund i gäldenärens utomobligatoriska ansvar.**

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) (...).
- (2) *omstrukturering*: **åtgärder som omfattar** att ändra sammansättningen av eller villkoren för eller strukturen på en gäldenärs tillgångar och skulder eller någon annan del av gäldenärens kapitalstruktur, (...) **såsom** försäljning av tillgångar eller delar av verksamheten **och, om så föreskrivs enligt nationell rätt, försäljning av verksamheten utan avbrott i driften samt alla nödvändiga operativa förändringar**, eller en kombination av dessa inslag (...).
- (3) *berörd part*: **en borgenär vars fordringar** och, om tillämpligt enligt nationell rätt, andelsinnehavare vars (...) intressen påverkas **direkt** av en omstruktureringsplan.
- (3a) *andelsinnehavare*: **en person som har ett ägarintresse i gäldenären eller gäldenärens verksamhet, inbegripet aktieägare, i den mån denna person inte är en borgenär.**
- (4) *avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder*: ett beslut, **som är beviljat av en rättslig eller administrativ myndighet eller på grund av lag**, om ett tillfälligt upphävande av rätten att verkställa en borgenärs fordran mot en gäldenär **och, om så föreskrivs i nationell rätt, mot en tredje part som lämnar säkerhet, inom ramen för ett rättsligt, administrativt eller annat förfarande, eller av rätten att beslagta eller utomrättsligt realisera gäldenärens tillgångar eller verksamhet.**

- (5) *kontrakt för senare verkställighet*: ett kontrakt mellan gäldenären och en eller flera borgenärer enligt vilka båda **parter** fortfarande har skyldigheter att uppfylla vid den tidpunkt då ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder **beviljas eller tillämpas**.
- (6) (...).
- (7) (...).
- (8) (...).
- (9) *test om borgenärens bästa intresse*: att ingen borgenär som inte samtycker till en omstruktureringsplan skulle få en sämre ställning enligt planen än denne **borgenär** skulle ha haft, **antingen** i händelse av likvidation, oberoende av om gäldenärens verksamhet likviderades eller såldes utan avbrott i driften, **om den enligt nationell rätt normala rangordningen av prioriterade fordringar i en likvidation tillämpades, eller i händelse av det näst bästa alternativa scenariot om omstruktureringsplanen inte bekräftades**.
- (10) (...).
- (11) *ny finansiering*: **allt nytt finansiellt stöd** (...) som tillhandahålls av en befintlig eller en ny borgenär **i syfte** att genomföra en omstruktureringsplan **och** (...) **som ingår** i den omstruktureringsplanen (...).
- (12) *tillfällig finansiering*: **allt nytt finansiellt stöd** (...) **som** tillhandahålls av en befintlig eller en ny borgenär **och som minst omfattar finansiellt stöd under avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder**, som är **rimligt** och omedelbart nödvändigt för att gäldenärens verksamhet ska kunna försätta att drivas (...), eller för att bevara eller öka värdet på den verksamheten (...).
- (13) (...) *entreprenör*: en fysisk person som utövar en näringsverksamhet, en affärsverksamhet, ett hantverk eller ett yrke (...).

- (14) *fullständig skuldavskrivning*: annullering av möjligheten att från entreprenören driva in avskrivningsbara skulder eller annullering av de utestående avskrivningsbara skulderna som sådana, som en del av ett förfarande som kan omfatta realisering av tillgångar (..) eller en återbetalningsplan (...) eller båda.
- (15) *förvaltare på området för omstrukturering*: en person eller ett organ som utses av en rättslig eller administrativ myndighet för att utföra **särskilt** en eller flera av följande uppgifter:
- a) Bistå gäldenären **och** borgenärerna med att utarbeta eller förhandla om en omstruktureringsplan.
 - b) **Övervaka** gäldenärens verksamhet under förhandlingarna om en omstruktureringsplan och rapportera till en rättslig eller administrativ myndighet.
 - c) **Utöva** delvis kontroll över gäldenärens tillgångar eller verksamhet under förhandlingarna.

2. I detta direktiv ska följande begrepp förstås enligt definitionen i nationell rätt:

- a) **Insolvens.**
- b) **Sannolikhet för insolvens.**
- c) **Små och medelstora företag.**

Artikel 3

Tidig varning och tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer (...) har tillgång till **åtminstone ett** verktyg för tidig varning som kan upptäcka **omständigheter som kan medföra en sannolikhet för insolvens och som kan** signalera till gäldenärerna (...) att de måste agera **utan dröjsmål**.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer (...) har tillgång till relevant (...) information om **tillgängliga** verktyg för tidig varning **samt om förfaranden och åtgärder rörande omstrukturering (...) och** avskrivning av (...) **skulder**.
3. Medlemsstaterna får begränsa den tillgång som avses i punkterna 1 och 2 till små och medelstora företag eller till entreprenörer.

AVDELNING II

Ramar för förebyggande omstrukturering

Kapitel 1

Tillgång till ramar för förebyggande omstrukturering

Artikel 4

Tillgång till ramar för förebyggande omstrukturering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer (...), om det råder sannolikhet för insolvens, har tillgång till en (...) ram för förebyggande omstrukturering som ger dem möjlighet att omstrukturera (...) **i syfte att (...) undvika insolvens och säkerställa sin bärkraft.**
 - 1a. **Medlemsstaterna får behålla eller införa ett test av ett företags bärkraft enligt nationell rätt, förutsatt att ett sådant test har till syfte att utesluta gäldenärer som saknar utsikter att uppnå bärkraft, och att det kan genomföras utan att gäldenärernas tillgångar tar skada.**
 - 1b. **Medlemsstaterna får begränsa antalet gånger som en gäldenär får tillgång till en ram för förebyggande omstrukturering som föreskrivs i detta direktiv inom en viss tidsperiod.**
2. **En ram för förebyggande omstrukturering som föreskrivs i detta direktiv kan bestå av ett eller flera förfaranden, en eller flera åtgärder eller bestämmelser som tillförsäkrar gäldenärer och berörda parter de rättigheter och garantier som föreskrivs i denna avdelning inom en enhetlig ram, utan att det påverkar andra eventuella ramar för förebyggande omstrukturering enligt nationell rätt.**

3. Medlemsstaterna **får** inrätta bestämmelser som begränsar rättsliga eller administrativa myndigheters medverkan till fall där **sådan medverkan är nödvändig** och **proportionerlig** (...).
4. **En ram** för förebyggande omstrukturering **enligt detta direktiv** ska vara **tillgänglig** på begäran av gäldenären. **Medlemsstaterna får föreskriva att en sådan ram även ska finnas tillgänglig på ansökan av borgenärer.**

Kapitel 2

Underlätta förhandlingar om förebyggande omstruktureringsplaner

Artikel 5

Gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer som får tillgång till förfaranden för förebyggande omstrukturering helt, eller åtminstone delvis, behåller kontrollen över sina tillgångar och den dagliga driften av verksamheten.
2. **Vid behov ska den rättsliga eller administrativa myndighetens utnämning av en förvaltare på området för omstrukturering (...) beslutas från fall till fall, förutom under vissa omständigheter då medlemsstaterna får kräva obligatorisk utnämning av en sådan förvaltare i varje enskilt fall.**
3. (...).

Artikel 6

Avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer (...) får omfattas av ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder (...) för att stödja förhandlingarna om omstruktureringsplanen **i en ram för förebyggande omstrukturering.**

Medlemsstaterna får föreskriva att den rättsliga eller administrativa myndigheten kan vägra att bevilja ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder om avbrytandet inte är nödvändigt eller inte uppfyller målet i det första stycket.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna **2b och 3** ska medlemsstaterna säkerställa att ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder får **omfatta** alla typer av **fordringar**, inbegripet säkrade **fordringar** och förmånsberättigade **fordringar**.

- 2a. **Medlemsstaterna får föreskriva att avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder** kan vara generellt och omfatta samtliga borgenärer eller begränsat och omfatta en eller flera enskilda borgenärer **eller kategorier av borgenärer (...).**

- 2b. **Medlemsstaterna får utesluta vissa fordringar eller kategorier av fordringar från tillämpningsområdet för avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder under väldefinierade omständigheter när en sådan uteslutning är vederbörligen motiverad och**

- a) **när det inte är sannolikt att verkställigheten äventyrar omstruktureringen av verksamheten, eller**
 - b) **när avbrytandet skulle medföra otillbörlig skada för borgenärerna för dessa fordringar.**

3. Punkt 2 ska inte tillämpas på arbetstagares (...) fordringar.

Medlemsstaterna får tillämpa punkt 2 på sådana fordringar om och i den mån medlemsstaterna (...) säkerställer att betalningen av sådana fordringar garanteras **i ramar för förebyggande omstrukturering** med en skyddsnivå som är åtminstone lika hög som den som föreskrivs i relevant nationell rätt som införlivar direktiv 2008/94/EG.

4. Medlemsstaterna ska begränsa **den inledande** varaktigheten av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder till en period som inte får överstiga fyra månader.

5. **Trots vad som sägs i punkt 4 får medlemsstaterna (...)** ge rättsliga eller administrativa myndigheter möjlighet att på begäran av gäldenären, **en borgenär eller, i tillämpliga fall, en förvaltare på området omstrukturering**, förlänga (...) varaktigheten av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder eller att bevilja ett nytt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder. Sådan förlängd eller ny period av avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder får endast beviljas **under väldefinierade omständigheter om sådana förlängningar eller nya perioder av avbrytande är vederbörligen motiverade.** (...).

6. (...).

7. Den sammanlagda varaktigheten av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder, inbegripet förlängningar och förnyelser, får inte överstiga tolv månader.

7a. Med avvikelse från punkt 7 får medlemsstaterna, när omstruktureringsplanen enligt nationell rätt ska ges in till en rättslig eller administrativ myndighet för bekräftelse inom åtta månader från början av det inledande avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder, föreskriva att det avbrytandet förlängs till dess att planen är bekräftad.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättsliga eller administrativa myndigheter **kan** upphäva avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder (...) **i något av följande fall:**

a) **Avbrytandet uppfyller inte målet i punkt 1.**

- b) **En eller flera borgenärer eller en eller flera klasser av borgenärer lider eller skulle lida otillbörlig skada av ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, om detta föreskrivs i nationell rätt.**

Medlemsstaterna får begränsa möjligheten att upphäva avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder till situationer där borgenärer inte har haft möjlighet att höras innan avbrytandet trädde i kraft eller innan en förlängning av perioden beviljades av en rättslig eller administrativ myndighet.

Inom den tidsfrist som fastställs i enlighet med punkt 4 får medlemsstaterna föreskriva en minimiperiod under vilken avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder inte får upphävas.

9. (...).

Artikel 7

Verkningar av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder

1. Om det under den tid enskilda verkställighetsåtgärder är avbrutna uppstår en skyldighet för **en gäldenär att, i enlighet med vad som föreskrivs i nationell rätt, ansöka om (...) inledande av ett insolvensförfarande som kan leda till likvidation av gäldenären, ska denna skyldighet skjutas upp så länge det avbrytandet varar.**
2. Ett (...) avbrytande **av enskilda verkställighetsåtgärder ska (...) i enlighet med artikel 6 tillfälligt upphäva inledandet av ett insolvensförfarande som kan leda till likvidation av gäldenären, på begäran av en eller flera borgenärer.**

3. Medlemsstaterna får avvika från **punkterna 1 och 2** om gäldenären (...) är oförmögen att betala sina skulder när de förfaller till betalning (...). I så fall ska medlemsstaterna säkerställa att (...) en rättslig eller administrativ myndighet (...) kan besluta att avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder ska fortsätta att gälla **om, med beaktande av omständigheterna i ärendet, inledandet av ett insolvensförfarande som kan leda till likvidation av gäldenären inte skulle ligga i borgenärernas allmänna intresse.**
4. (...).
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenärer inte (...) **håller** inne en prestation eller **avslutar, påskyndar** eller på annat sätt **ändrar** kontrakt för senare verkställighet till skada för gäldenärer med stöd av en kontraktsklausul som föreskriver om sådana åtgärder, endast av något av följande skäl:
- a) **En ansökan om inledande av ett förfarande för förebyggande omstrukturering.**
 - b) **En ansökan** om avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder.
 - c) **Inledande av ett förfarande för förebyggande omstrukturering.**
 - d) **Beviljande av ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder som sådant.**
(...)
- 5a. Medlemsstaterna **får föreskriva regler som förhindrar eller begränsar att** (...) de borgenärer som omfattas av avbrytandet **håller inne** en prestation eller **avslutar, påskyndar** eller på annat sätt **ändrar** kontrakt för senare verkställighet till skada för gäldenärer vad avser skulder som uppstod före avbrytandet **och som inte betalades av gäldenären.**
- Denna punkt gäller särskilt i fall av väsentliga kontrakt som är nödvändiga för fortsättningen av den dagliga driften av verksamheten.**

- 5b. Medlemsstaterna får föreskriva att avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder inte ska gälla för nettningsarrangemang, inbegripet slutavräkningsarrangemang, på finansmarknader, energimarknader och råvarumarknader även under omständigheter då artikel 31 inte gäller, om sådana arrangemang är verkställbara enligt nationell insolvensrätt. Avbrytandet ska dock tillämpas på en borgenärs indrivning av en fordran mot en gäldenär som uppstår till följd av genomförandet av ett nettningsarrangemang.**
6. **Detta direktiv ska inte hindra** gäldenären från att inom ramen för den löpande affärsverksamheten betala fordringar från, eller skulder till, icke berörda borgenärer och fordringar från berörda borgenärer som uppstår (...) **under** avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder.
7. Medlemsstaterna ska **säkerställa att ett avbrytande som löper ut utan att en omstruktureringsplan antas inte i sig föranleder inledandet av ett insolvensförfarande som kan leda till likvidation av gäldenären**, om inte övriga villkor för ett sådant inledande enligt nationell rätt är uppfyllda.

Kapitel 3

Omstruktureringsplaner

Artikel 8

Omstruktureringsplaners innehåll

1. Medlemsstaterna ska kräva att omstruktureringsplaner som läggs fram för **antagande i enlighet med artikel 9, eller för** bekräftelse av en rättslig eller administrativ myndighet **i enlighet med artikel 10**, innehåller åtminstone följande information:
 - a) Galdenärens identitet (...).
 - b) **Tillgångar och skulder vid tidpunkten för inlämningen av omstruktureringsplanen och en beskrivning av galdenärens ekonomiska situation och arbetstagarnas ställning samt en beskrivning av** skälen till och omfattningen av galdenärens (...) svårigheter.
 - c) Berörda parter (...), oberoende av om de namnges individuellt eller beskrivs med (...) skuldkategorier **i enlighet med nationell rätt** samt deras fordringar eller intressen som omfattas av omstruktureringsplanen.
 - d) **I tillämpliga fall**, de klasser som de berörda parterna har grupperats i med avseende på antagandet av **omstruktureringsplanen** (...) och de respektive värdena av **fordringar och intressen** i varje klass.
 - e) **I tillämpliga fall**, parter (...), oberoende av om de namnges individuellt eller beskrivs med (...) skuldkategorier **i enlighet med nationell rätt, som inte berörs av omstruktureringsplanen**, tillsammans med en **beskrivning** av skälen till varför planen (...) föreslås **inte** beröra dem.

- f) Villkoren i **omstruktureringsplanen**, inbegripet **särskilt**
 - i) **alla föreslagna omstruktureringsåtgärder enligt artikel 2.1 led 2,**
 - ii) **om tillämpligt, den föreslagna varaktigheten av sådana åtgärder och**
 - iii) **varje ny finansiering som planeras som en del av omstruktureringsplanen och skälen till varför det är nödvändigt att genomföra den planen och**
 - g) **en redogörelse för de skäl (...) som förklarar varför omstruktureringsplanen har rimliga utsikter att förhindra gäldenärens insolvens och säkra verksamhetens livskraft, inbegripet de nödvändiga förutsättningarna för dess framgång.**
2. Medlemsstaterna ska göra en **omfattande checklista** för omstruktureringsplaner, **som är anpassad till de behov som finns inom små och medelstora företag, tillgänglig online. Checklistan ska innehålla praktiska riktlinjer om hur omstruktureringsplanen ska utarbetas enligt nationell rätt. (...)**
3. (...).

Artikel 9

Antagande av omstruktureringsplaner

01. **Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer, oavsett vem som ansöker om förfarandet för förebyggande omstrukturering i enlighet med artikel 4, har rätt att lägga fram omstruktureringsplaner för antagande av de berörda parterna. Medlemsstaterna får också föreskriva att borgenärer och förvaltare på området för omstrukturering har rätt att lägga fram omstruktureringsplaner.**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att (...) berörda **parter** har rätt att rösta om antagandet av en omstruktureringsplan. (...).
- 1a. **Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna undanta följande från rätten att rösta:**
 - a) **Andelsinnehavare.**
 - b) **Borgenärer vilkas fordringar är av lägre rangordning än fordringarna tillhörande borgenärer utan säkerhet i den normala rangordningen av prioriterade fordringar i en likvidation.**
 - c) **Varje part som är närstående till gäldenären eller gäldenärens verksamhet med en intressekonflikt enligt nationell rätt.**
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att berörda parter behandlas i separata klasser som återspeglar (...) **tillräckligt** enhetliga intressen **i enlighet med nationell rätt**. Som ett minimum ska fordringar med säkerhet och fordringar utan säkerhet behandlas i separata klasser vid antagandet av en omstruktureringsplan. Medlemsstaterna får också föreskriva att arbetstagares **fordringar** behandlas i en egen separat klass.

Medlemsstaterna får föreskriva att gäldenärer som är små och medelstora företag får välja att inte behandla berörda parter i separata klasser.
3. **Klassbildningen** ska prövas av **en** rättslig eller administrativ myndighet när en ansökan om bekräftelse av omstruktureringsplanen **lämnas in**. **Medlemsstaterna får föreskriva att en rättslig eller administrativ myndighet ska undersöka och bekräfta klassbildningen i ett tidigare skede.**
4. En omstruktureringsplan ska (...) antas av berörda parter under förutsättning att en majoritet uttryckt som beloppet av deras fordringar eller intressen erhålls i varje (...) klass. **Medlemsstaterna får dessutom kräva att en majoritet av det antal parter som berörs erhålls i varje klass.**

Medlemsstaterna ska fastställa vilka majoriteter som **krävs** för antagandet av en omstruktureringsplan. **Dessa majoriteter** ska (...) inte **vara** högre än 75 % av beloppet av fordringarna eller intressena i varje klass **eller, i tillämpliga fall, av antalet berörda parter i varje klass.**

5. **Trots vad som sägs i punkterna 1–4** får medlemsstaterna **föreskriva** att en **formell** omröstning om antagandet av en omstruktureringsplan **kan ersättas med** (...) **ett** godkännande **av** en erforderlig majoritet.
6. (...).

Artikel 10

Bekräftelse av omstruktureringsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att **minst** följande omstruktureringsplaner **är** bindande för parterna endast om de bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet:
 - a) Omstruktureringsplaner som påverkar **fordringarna eller** intressena för berörda parter som inte samtycker till planen.
 - b) Omstruktureringsplaner genom vilka ny finansiering tillhandahålls.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de villkor enligt vilka en omstruktureringsplan kan bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet är tydligt angivna och omfattar åtminstone följande:
 - a) Omstruktureringsplanen har antagits i enlighet med artikel 9 (...).
 - aa) **Borgenärer i samma röstningsklass, eller där det endast finns en klass i enlighet med artikel 9.2 andra stycket, borgenärer med tillräckligt enhetliga intressen, behandlas lika, i proportion till sin fordring.**

- ab) **Omstruktureringsplanen** har meddelats alla (...) **berörda parter i enlighet med nationell rätt.**
- b) Omstruktureringsplanen iakttar testet om borgenärens bästa intresse **om det finns borgenärer som inte samtycker till planen.**
- c) **I tillämpliga fall** är varje ny finansiering nödvändig för att genomföra omstruktureringsplanen och skadar inte otillbörligen borgenärernas intressen.

Efterlevnaden av första stycket led b ska prövas av en rättslig eller administrativ myndighet endast om den bestrids.

- 3. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättsliga eller administrativa myndigheter **kan** vägra att bekräfta en omstruktureringsplan om planen inte **skulle** ha (...) rimliga utsikter att förhindra gäldenärens insolvens **eller** säkra verksamhetens livskraft.
- 4. (...).

Artikel 11

Klassöverskridande "cram-down"

- 1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en omstruktureringsplan som inte godkänns av **alla röstningsklasser** av berörda parter **såsom föreskrivs i artikel 9.4** får bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet på begäran av en gäldenär eller (...) med gäldenärens samtycke, och göras bindande för (...) **röstningsklasser** som inte samtycker till planen, om omstruktureringsplanen **uppfyller minst följande villkor:**
 - a) **Den uppfyller kraven i artikel 10.2.**
 - b) Den har godkänts av **de erforderliga röstningsklasserna av berörda parter i enlighet med punkt 2.**

- c) Den iakttar skälighetsprövningen i enlighet med punkt 2a.
- d) Ingen klass av berörda parter kan, inom ramen för omstruktureringsplanen, få eller behålla mer än det fulla beloppet av sina fordringar eller intressen.

Genom undantag från första stycket får medlemsstaterna begränsa kravet på gäldenärens godkännande till ärenden där gäldenärerna är små och medelstora företag.

2. För att omstruktureringsplanen ska kunna bekräftas ska medlemsstaterna kräva att den har godkänts av antingen

- a) minst en **röstningsklass** av berörda **parter** eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, **skadelidande parter** som inte är en andelsinnehavarklass eller någon annan klass som, vid en värdering av **gäldenären som pågående verksamhet**, inte skulle få någon betalning eller **behålla något intresse** eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, **rimligen inte kan förväntas erhålla någon betalning eller behålla något intresse** om den normala rangordningen av prioriterade fordringar i en likvidation tillämpades **enligt nationell rätt** eller
- b) en majoritet av röstningsklasserna av berörda parter, förutsatt att minst en av dessa klasser är en klass borgenärer med säkerhet eller har en högre rangordning än klassen av vanliga borgenärer utan säkerhet.

Medlemsstaterna får införa båda alternativen i nationell rätt.

Medlemsstaterna får **öka** det minsta antal (...) klasser av **berörda parter** eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, **skadelidande parter** som krävs för att godkänna den plan som anges i led a i denna punkt.

- 2a. Medlemsstaterna ska fastställa skälighetsprövningen genom att kräva antingen**
- a) **att en röstningsklass berörda borgenärer som inte samtycker till planen tillgodoses fullt ut med samma eller likvärdiga metoder om en klass med lägre rangordning ska få någon betalning eller behålla något intresse enligt omstruktureringsplanen eller**
 - b) **att röstningsklasser av berörda borgenärer som inte samtycker till planen behandlas minst så gynnsamt som andra klasser med samma rangordning och mer gynnsamt än klasser med lägre rangordning.**

Medlemsstaterna får behålla eller införa bestämmelser som avviker från punkt 2a a om detta krävs för att uppnå omstruktureringsplanens syften och om omstruktureringsplanen inte otillbörligt skadar några berörda parter rättigheter eller intressen.

- 2b. Artikel 10.3 ska gälla i tillämpliga delar.**

Artikel 12

Andelsinnehavare

- 1. Om medlemsstaterna utesluter andelsinnehavare från tillämpningen av artiklarna 9–11 ska de på andra sätt säkerställa att (...) dessa (...) andelsinnehavare inte otillbörligen hindrar antagandet, bekräftelsen eller genomförandet av en omstruktureringsplan (...).**

Medlemsstaterna får anpassa vad som enligt punkt 1 är otillbörligt, i syfte att beakta bland annat huruvida gäldenären är ett litet, medelstort eller stort företag, de föreslagna omstruktureringsåtgärder som berör andelsinnehavares rättigheter, typen av andelsinnehavare, huruvida gäldenären är en juridisk eller fysisk person eller huruvida partnererna i ett företag har begränsat eller obegränsat ansvar.

- 2. (...).**

Kapitel 3

Omstruktureringsplaner

Artikel 13

Värdering utförd av den rättsliga eller administrativa myndigheten

1. (...) Den rättsliga eller administrativa myndigheten **ska fatta ett beslut om en värdering** (...) på grund av en påstådd överträdelse av **antingen**
 - a) testet om borgenärens bästa intresse **i enlighet med artikel 2.1.9 eller**
 - b) **villkoren för en klassöverskridande ”cram-down” i enlighet med artikel 11.2 a****endast om en omstruktureringsplan överklagas av en berörd part som inte samtycker till planen.**
2. (...).
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att, **rättsliga eller administrativa myndigheter, för att fatta ett beslut om en värdering i enlighet med punkt 1, får utse eller höra** kvalificerade sakkunniga (...).
4. **Vid tillämpning av punkt 1** ska medlemsstaterna säkerställa att (...) **en berörd part som inte samtycker till planen får lämna in ett överklagande** till den rättsliga eller administrativa myndighet som har att bekräfta omstruktureringsplanen (...).

Medlemsstaterna får föreskriva att ett sådant överklagande kan lämnas in i samband med ett överklagande av ett beslut om bekräftelse av en omstruktureringsplan.

Artikel 14

Verkningar av omstruktureringsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att omstruktureringsplaner som bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet är bindande för **alla berörda parter**.
2. **Medlemsstaterna ska säkerställa att** borgenärer som inte medverkar i antagandet av en omstruktureringsplan **enligt nationell rätt** inte påverkas av planen.

Artikel 15

Överklaganden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att **varje överklagande i enlighet med vad som föreskrivs i nationell rätt** av ett beslut om **att bekräfta eller avvisa** en omstruktureringsplan som har fattats av en rättslig myndighet görs **vid** en högre rättslig myndighet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att ett överklagande av ett beslut om att bekräfta eller avvisa en omstruktureringsplan som har fattats av en administrativ myndighet görs **vid** en högre rättslig myndighet.

2. (...).
3. Ett överklagande av ett beslut om bekräftelse av en omstruktureringsplan ska inte ha uppskjutande verkan på verkställigheten av planen.

Med avvikelse från första stycket får medlemsstaterna föreskriva att rättsliga myndigheter kan skjuta upp verkställigheten av omstruktureringsplanen eller delar därav om detta är nödvändigt och lämpligt för att skydda en parts intressen.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett överklagande i enlighet med punkt 3 bifalls får den rättsliga myndigheten antingen
- a) upphäva omstruktureringsplanen, eller
 - b) ändra, om så föreskrivs enligt nationell rätt, och bekräfta omstruktureringsplanen (...).

Medlemsstaterna får, om en plan bekräftas i enlighet med första stycket led b, föreskriva att ersättning beviljas den part som ådrog sig ekonomiska förluster och vars överklagande bifölls.

KAPITEL 4

Skydd för ny finansiering, tillfällig finansiering och andra transaktioner i samband med omstruktureringen

Artikel 16

Skydd för ny finansiering och tillfällig finansiering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ny finansiering och tillfällig finansiering (...) skyddas på lämpligt sätt. **Som ett minimum, i händelse av att gäldenären senare blir insolvent,**
- a) ska ny **finansiering** och tillfällig finansiering inte förklaras ogiltig eller kunna förklaras ogiltig eller förklaras icke verkställbar, **och**
 - b) **de som beviljar sådan finansiering (...) ska inte ådra sig civilrättsliga, administrativa eller straffrättsliga påföljder**
- enbart på grund av att sådan finansiering är till skada för borgenärskollektivet. (...).**

- 1a. **Medlemsstaterna får begränsa tillämpningsområdet för punkt 1 vad gäller ny och tillfällig finansiering till de fall där planen har bekräftats av en rättslig eller administrativ myndighet eller där tillfällig finansiering har förhandskontrollerats.**
- 1b. **Medlemsstaterna får utesluta från tillämpningen av punkt 1 tillfällig finansiering som beviljas efter det att gäldenären har blivit oförmögen att betala sina skulder när de förfaller till betalning.**
2. Medlemsstaterna får **föreskriva att** de som beviljar ny eller tillfällig finansiering **i händelse av att gäldenären senare blir insolvent har rätt** att erhålla betalning med prioritet (...) i förhållande till övriga borgenärer vars fordringar (...) annars skulle ha högre eller likvärdig rangordning.
3. (...).

Artikel 17

Skydd för andra transaktioner i samband med omstruktureringen

1. **Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16 ska medlemsstaterna, i händelse av att gäldenären senare blir insolvent, säkerställa att transaktioner som är rimliga och omedelbart nödvändiga för förhandlingen av en omstruktureringsplan (...) inte förklaras ogiltiga eller kan förklaras ogiltiga eller förklaras icke verkställbara enbart på grund av att sådana transaktioner är till skada för borgenärskollektivet (...).**
 - 1a. **Medlemsstaterna får begränsa tillämpningsområdet för punkt 1 till de fall där planen har bekräftats av en rättslig eller administrativ myndighet eller där sådana transaktioner har förhandskontrollerats.**
 - 1b. **Medlemsstaterna får utesluta från tillämpningen av punkt 1 transaktioner som slutförs efter det att gäldenären har blivit oförmögen att betala sina skulder när de förfaller till betalning.**

2. (...) De transaktioner (...) som avses i punkt 1 ska **minst omfatta**
 - a) betalning av (...) avgifter och kostnader för förhandling om och antagande **eller** bekräftelse (...) av en omstruktureringsplan,
 - b) betalning av (...) avgifter och kostnader för att söka yrkesmässig rådgivning i **nära** samband med (...) omstruktureringen (...), **och**
 - c) (...)
 - d) varje (...) betalning och utbetalning som görs inom ramen för den löpande affärsverksamheten **som inte förtecknas i leden a och b.**
 - e) (...)
3. (...)
4. **Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16** ska medlemsstaterna, **i händelse av att gäldenären senare blir insolvent, säkerställa att** varje transaktion (...) **som är rimlig och omedelbart nödvändig för** genomförandet av en omstruktureringsplan **och som utförs i enlighet med (...) den** omstruktureringsplan som bekräftats av en rättslig eller administrativ myndighet (...) **inte förklaras ogiltig eller kan förklaras ogiltig eller förklaras icke verkställbar enbart på grund av att en sådan transaktion** är till skada för borgenärskollektivet (...).

KAPITEL 5

Företagsledares skyldigheter när det råder sannolikhet för insolvens

Artikel 18

(...).

AVDELNING III

(...) Skuldavskrivning och näringsförbud

Artikel 19

Tillgång till skuldavskrivning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att **insolventa** entreprenörer **har tillgång till åtminstone ett förfarande som kan leda till fullständig skuldavskrivning** i enlighet med detta direktiv.

Medlemsstaterna får kräva att den näringsverksamhet eller affärsverksamhet eller det hantverk eller yrke som skulderna gäller har upphört.

2. Medlemsstater i vilka fullständig skuldavskrivning är förenad med villkor om att entreprenören återbetalar delar av skulden ska säkerställa att den tillhörande återbetalningsskyldigheten bygger på entreprenörens individuella situation och **framför allt (...)** står i proportion till **entreprenörens utmättningsbara eller** disponibla inkomst **och utmättningsbara eller disponibla tillgångar under** avskrivningsperioden **samt beaktar borgenärernas rättmätiga intressen.**

Artikel 20

Skuldavskrivningsperiod

1. **Medlemsstaterna ska säkerställa att** den period (...) efter vilken **insolventa** entreprenörers skulder **kan** avskrivas fullständigt är högst tre år räknat **senast** från datumet för **antingen**
 - a) **vid ett förfarande som omfattar en återbetalningsplan, en tidpunkt då en rättslig eller administrativ myndighet beslutade att bekräfta planen eller då(...)** planen började genomföras (...) **eller**

b) **vid alla andra förfaranden, den tidpunkt då** den rättsliga eller administrativa myndigheten (...) beslutade att inleda (...) förfarandet **eller då insolvensboet upprättades.**

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att (...) **insolventa** entreprenörer **som har fullgjort sina skyldigheter, om sådana skyldigheter föreligger i enlighet med nationell rätt, ska** avskrivas från sina skulder **när skuldavskrivningsperioden löper ut** utan att de behöver **ansöka** till en rättslig eller administrativ myndighet om **att inleda ett förfarande utöver de förfaranden som avses i punkt 1.**

Utan att det påverkar första stycket får medlemsstaterna behålla eller införa bestämmelser som tillåter att den rättsliga eller administrativa myndigheten, på eget initiativ eller på begäran av en person med ett legitimt intresse, kontrollerar att entreprenörerna efterlever sina skyldigheter för att erhålla skuldavskrivning.

2a. **Medlemsstaterna får föreskriva att en fullständig skuldavskrivning inte får hämma kontinuiteten i ett insolvensförfarande som medför realisering och utdelning av entreprenörens tillgångar som ingick i insolvensboet vid den tidpunkt som avses i punkt 2 första stycket.**

Artikel 21

Näringsförbudsperiod

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en **insolvent** entreprenör erhåller skuldavskrivning i enlighet med detta direktiv, ska varje förbud mot att starta och driva handel, företag, hantverk eller yrkesverksamhet **enbart på grund av att** entreprenören **är insolvent** upphöra att ha verkan senast vid utgången av skuldavskrivningsperioden. (...).

- 1a. **Medlemsstaterna ska säkerställa att när skuldavskrivningsperioden går ut ska de näringsförbud som avses i punkt 1 upphöra att ha verkan utan att man behöver ansöka hos en rättslig eller administrativ myndighet om att inleda ett förfarande utöver de som avses i artikel 20.1.**

Artikel 22

Undantag

1. Med avvikelse från artiklarna 19–21 får medlemsstaterna behålla eller införa bestämmelser som **nekar**, begränsar eller **återkallar** tillgången till **skuldavskrivning** eller **föreskriver** längre perioder för att erhålla fullständig **skuldavskrivning** eller längre näringsförbudsperioder under vissa väldefinierade omständigheter och om sådana **undantag** är **vederbörligen** motiverade (...), **exempelvis**:
- a) **om den insolventa** entreprenören **i enlighet med nationell rätt** agerade ohederligt eller **i ond tro gentemot borgenärerna eller andra intressenter** när denne blev skuldsatt, **under insolvensförfarandet** eller när skulden betalades,
 - b) **om den insolventa** entreprenören inte följer en återbetalningsplan eller någon annan rättslig skyldighet som syftar till att skydda borgenärernas intressen, **inbegripet en skyldighet att maximera utdelningen till borgenärerna**,
 - ba) **om den insolventa** entreprenören **inte efterlever den nationella rättens informations- eller samarbetskyldigheter**,
 - c) vid oegentliga **ansökningar** om skuldavskrivning,
 - d) vid en ny ansökan om skuldavskrivning (...) inom en viss tidsperiod (...) efter det att den insolventa entreprenören har beviljats en fullständig skuldavskrivning eller har nekats en fullständig skuldavskrivning på grund av en allvarlig överträdelse av informations- eller samarbetskyldigheterna,

- da) om kostnaderna för det förfarande som leder till skuldavskrivningen inte är täckta, eller
- db) om det behövs ett undantag för att garantera jämvikten mellan gäldenärens rättigheter och en eller flera borgenärers rättigheter.

2. Med avvikelse från artikel 20 får medlemsstaterna föreskriva längre skuldavskrivningsperioder i fall där

- a) skyddsåtgärder har godkänts eller beslutats av en rättslig eller administrativ myndighet för att skydda den insolventa entreprenörens och, i förekommande fall, dennes familjs stadigvarande bostad, eller tillgångar som är av avgörande betydelse för fortsättningen av entreprenörens handel, företag, hantverk eller yrkesverksamhet, eller
- b) den insolventa entreprenörens stadigvarande bostad inte har realiserats.

3. Medlemsstaterna får utesluta vissa skuldkategorier, såsom

- a) skulder med säkerhet,
- b) skulder som härrör från eller har anknytning till straffrättsliga påföljder,
- c) skulder som härrör från utomobligatoriskt ansvar,
- d) skulder rörande underhållsskyldighet som har sin grund i familje-, släktskaps-, äktenskaps- eller svågerlagsförhållande,
- e) skulder som uppkommit efter ansökan om eller inledande av det förfarande som leder till en skuldavskrivning, och
- f) skulder som härrör från skyldigheten att betala kostnaderna för det förfarande som leder till en skuldavskrivning,

från skuldavskrivning eller begränsa tillgången till skuldavskrivning eller föreskriva en längre skuldavskrivningsperiod om sådan uteslutning, begränsning eller längre period är vederbörligen motiverad (...).

4. Med avvikelse från artikel 21 får medlemsstaterna föreskriva längre eller obestämda näringsförbudsperioder om den **insolventa** entreprenören tillhör en viss yrkeskategori som omfattas av särskilda etiska regler **eller särskilda bestämmelser om anseende eller expertis eller ett yrke som rör förvaltningen av andras egendomar, eller om en insolvent entreprenör har för avsikt att utöva ett sådant yrke.**
- 4a. **Detta direktiv påverkar inte nationella bestämmelser om näringsförbud som beslutats av en annan rättslig eller administrativ myndighet än de myndigheter som avses i artikel 21.**

Artikel 23

*Förening av förfaranden avseende (...) **entreprenörers** skulder*

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om **insolventa entreprenörer** har (...) skulder som uppkommit inom ramen för deras handel, företag, hantverk eller yrkesverksamhet och (...) skulder som uppkommit utanför denna verksamhet, ska alla **avskrivningsbara** skulder behandlas i ett och samma förfarande i syfte att erhålla en **fullständig skuldavskrivning**.
2. **Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att (...) skulder som insolventa entreprenörer ådragit sig ramen för sin handel, sitt företag, sitt hantverk eller sin yrkesverksamhet och skulder som uppkommit utanför denna verksamhet ska behandlas i separata förfaranden, under förutsättning att dessa förfaranden kan samordnas i syfte att uppnå fullständig skuldavskrivning i enlighet med detta direktiv.**

AVDELNING IV

Åtgärder för att göra förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare

Artikel 24

Rättsliga och administrativa myndigheter

Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar rättsväsendets oberoende och olikheter i rättsväsendets uppbyggnad i unionen, säkerställa att

- a) ledamöterna vid de **rättsliga** och administrativa myndigheter som handlägger **förfaranden rörande** omstrukturering, insolvens och **skuldavskrivning** får **lämplig** (...) utbildning och **har den sakkunskap som krävs för att kunna fullgöra** sitt ansvar, och
- b) (...) **förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning** handläggs på ett effektivt sätt (...).

Artikel 25

(...)

Artikel 26

(...) Förvaltare vid förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning

Medlemsstaterna ska säkerställa att

- a) **förvaltare som utnämns av en rättslig eller administrativ myndighet vid förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning ("förvaltare") får lämplig (...) utbildning och har den sakkunskap som krävs för att kunna fullgöra sitt ansvar,**
- b) (...) **behörighetskraven samt förfarandet för hur förvaltare utses, avsätts och avgår (...) är tydliga, förutsägbara och rättvisa (...),**
- c) (...) vid **utnämning** av en (...) förvaltare i ett enskilt ärende, **inbegripet ärenden med gränsöverskridande inslag**, ska hänsyn tas till förvaltarens erfarenhet och sakkunskap **med beaktande av ärendets specifika egenskaper (...)**och
- d) gäldenärer och borgenärer i syfte att **undvika intressekonflikter antingen kan motsätta sig urvalet eller utnämningen eller begära att förvaltaren byts ut.**

2. (...).

3. (...).

4. (...).

Artikel 27

Tillsyn av och ersättning till förvaltare (...)

1. Medlemsstaterna ska inrätta tillsyns- och regleringsmekanismer för att säkerställa **effektiv** övervakning av det arbete som förvaltare utför (...) **i syfte att säkerställa att deras tjänster tillhandahålls på ett effektivt och kompetent sätt och att de, i förhållande till de berörda parterna, tillhandahålls opartiskt och oberoende. Dessa mekanismer ska även omfatta (...) effektiva åtgärder för ansvarsskyldighet för förvaltare som har brustit vid fullgörandet av sina uppgifter.**
 - 1a. **Medlemsstaterna får uppmuntra förvaltarna att utarbeta och ansluta sig till uppförandekoder.**
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att **ersättningen till förvaltare (...)** styrs av regler som **är förenliga med målet om ett (...) effektivt avslutande av förfaranden. (...).**

Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga förfaranden (...) finns tillgängliga för att **lösa tvister om ersättning och att sådana tvister kan lösas på ett effektivt sätt.**

Artikel 28

Användning av elektroniska kommunikationsmedel

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att, **i förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning, parterna i förfarandet, förvaltaren eller den rättsliga eller administrativa myndigheten**, även i gränsöverskridande situationer, **kan utföra åtminstone följande** elektroniskt:
 - a) Anmälan av fordringar.
 - b) **Inlämnande** av omstruktureringsplaner eller återbetalningsplaner (...).
 - c) **Meddelanden** till borgenärer.
 - d) (...).
 - e) Ingivande av **invändningar och** överklaganden.

AVDELNING V

Övervakning av förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning

Artikel 29

Insamling av uppgifter

1. (...) Medlemsstaterna ska **årligen** och på **nationell** nivå samla in och aggregera uppgifter om **förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning, uppdelade per typ av förfarande, om åtminstone följande aspekter:**
 - a) Antal förfaranden om vilka **ansökan inlämnats eller som inletts, om ett sådant inledande föreskrivs i nationell rätt, och som är pågående eller har avslutats (...).**
 - b) Förfarandenas genomsnittliga längd från inlämnande av ansökan eller från förfarandets inledande, om ett sådant inledande föreskrivs i nationell rätt, till deras avslutande.
 - c) Antal förfaranden utöver de som nämns i led ca, uppdelat per (...) typ av resultat.
 - ca) Antal ansökningar om omstruktureringsförfaranden som ogiltigförklarades, avslogs eller drogs tillbaka innan ett förfarande inleddes.**
 - d) (...)
 - e) (...).
 - f) (...).
 - g) (...).
- 1a. **Medlemsstaterna ska årligen och på nationell nivå samla in och aggregera uppgifter om antal gäldenärer som var föremål för omstruktureringsförfaranden eller insolvensförfaranden och som, inom de tre åren innan ansökan lämnades in eller förfarandena inleddes, om ett sådant inledande föreskrivs i nationell rätt, hade en omstruktureringsplan som fastställts under ett tidigare omstruktureringsförfarande för genomförande av avdelning II.**

- 1b. Medlemsstaterna får årligen och på nationell nivå samla in och aggregera separata uppgifter om genomsnittliga kostnader för varje typ av förfarande samt om genomsnittliga återvinningsgrader för borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet, och andra typer av borgenärer om så är tillämpligt.**
2. Medlemsstaterna ska dela upp **de uppgifter** som avses i punkt 1 **a–c** och, **om tillämpligt och i förekommande fall, de uppgifter som avses i punkt 1b** per
- a) storlek på gäldenärer **som inte är fysiska personer** (...),
 - b) om gäldenärer som är föremål för förfaranden rörande omstrukturering eller insolvens är fysiska eller juridiska personer och
 - c) (...) om de förfaranden **som leder till en skuldavskrivning** endast rör entreprenörer eller alla fysiska personer.
- 2a. Medlemsstaterna får samla in och aggregera de uppgifter som avses i punkterna 1, 1a, 1b och 2 med hjälp av en urvalsteknik som säkerställer att urvalet är representativt vad gäller urvalets storlek och mångfald.**
3. Medlemsstaterna ska **samla in och** aggregera de uppgifter som avses i punkterna 1, **1a, 2 och, om så är tillämpligt, punkt 1b** för hela kalenderår som avslutas den 31 december varje år, första gången för (...) det första hela kalenderår som följer på den [*datum då de genomförandeakter som avses i punkt 4 börjar tillämpas*]. **Dessa uppgifter** ska meddelas kommissionen årligen på grundval av ett standardiserat meddelandeformulär för uppgiftsöverföring, senast den 31 **december** det kalenderår som följer på det år för vilket uppgifterna samlas in.
4. Kommissionen ska upprätta det meddelandeformulär som avses i punkt 3 **i denna artikel** genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det **granskningsförfarande** som avses i artikel 30.2.

Artikel 30

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

AVDELNING VI

Slutbestämmelser

Artikel 31

Förhållande till andra akter och internationella instrument

1. **Följande akter ska ha företräde framför bestämmelserna i detta direktiv:**
 - d) Direktiv 98/26/EG (...) ²⁰.
 - e) Direktiv 2002/47/EG (...) ²¹.
 - f) Förordning (EU) nr 648/2012 ²².

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper, EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet, EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

- 1a. Detta direktiv ska inte påverka de skyddskrav gällande medel för betalningsinstitut som föreskrivs enligt direktiv (EU) 2015/2366 om betaltjänster på den inre marknaden och för institut för elektroniska pengar enligt direktiv 2009/110/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet.**
2. Detta direktiv ska inte påverka arbetstagares rättigheter som garanteras av direktiven 98/59/EG, 2001/23/EG, 2002/14/EG, 2008/94/EG och 2009/38/EG.
- 2a. Avdelning II i detta direktiv påverkar inte tillämpningen av konventionen om internationella säkerhetsrätter i lösa saker och dess protokoll om särskilda frågor rörande luftfartsobjekt som vissa medlemsstater är anslutna till vid tidpunkten för detta direktivs antagande.**

Artikel 32

Ändring av direktiv (EU) 2017/1132

I artikel 84 i direktiv (EU) 2017/1132²³ ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Medlemsstaterna ska frångå artiklarna 58.1, 68, 72, 73, 74, 79.1 b, 80.1 och 81 i den mån och under den tid(...) det behövs för fastställandet av den ram för förebyggande omstrukturering som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv [.../.....]”*

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

Denna bestämmelse ska inte påverka tillämpningen av principen om likabehandling av aktieägare.

* Europaparlamentets och rådets direktiv om ramar för förebyggande omstrukturering, om förfaranden som leder till skuldavskrivning och näringsförbud och om åtgärder för att göra förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare samt om ändring av direktiv (EU) 2017/1132. (EUT ...).

Artikel 33

Översynsklausul

Senast den [*fem* år från den dag då genomförandeåtgärder börjar tillämpas] och därefter vart **sjunde** år, ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av detta direktiv, inbegripet om huruvida ytterligare åtgärder för att konsolidera och stärka den rättsliga ramen **om förfaranden rörande omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning (...) bör övervägas.**

Artikel 34

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*tre* år från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, **med undantag för de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 28 a, b och c, som ska antas och offentliggöras senast den [*fem* år från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande], och de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 28 e, som ska antas och offentliggöras senast den [*sju* år från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande].** De ska **genast** meddela **texten till dessa bestämmelser** till kommissionen.

De ska tillämpa **de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv** från och med den [*tre år från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande*], med undantag för de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 28 a, b och c, som ska tillämpas från och med den [*fem år från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande*] och [...] de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 28 e, som ska tillämpas från och med den [*sju år från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande*]. (...).

När en medlemsstat antar dessa **bestämmelser** ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 35

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 36

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande